

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2935 * Marți 11 decembrie 1956 * 8 pagini 25 bani

Inalta semnificație a unor strălucite victorii

În sudul îndepărtatei Australii, în orașul Melbourne, pe stadionul olimpic „Cricket Ground” flacăra olimpică s-a stins simbatic după-amiază. Dar ecurile acestei strălucite întreceri între exponenții cei mai valoroși ai sportului mondial vor dăinui îndelung. În coloanele presei din toate țările, în comentariile posturilor de radio, în povestirile scrise sau orale ale fericitilor participanți sau spectatori vor reveni nume de sportivi și sportive care sînt astăzi cunoscute în lumea largă, și vor fi reamintite clipele de înaltă însuflețire cînd sportivi sovietici s-au îmbrățișat cu sportivi americani, australieni, australieni, cînd au defilat braț la braț în aplauzele entuziaste ale zecilor de mii de spectatori, aruncînd astfel o atotgrăitoare sfidare celor care vor să învrăjbească din nou pe tinerii din diferite țări.

Și cît de pline de îndreptățită mîndrie sînt inimile cetățenilor patriei noastre cînd aud la radio sau citesc în presă, alături de nume de sportivi faimoși ca V. Kuț, B. Morow, B. Cuthbert, E. Danielsen, G. D'Orsola și alții alții, numele dragi ale sportivilor care au apărut cu cînte colorile R.P. Romine: L. Rotman, N. Linca, S. Petrescu, S. Ismailciuc, D. Alexe și ale altora. Campionii olimpici romini și ceilalți medaliați olimpici au dus vestea despre calitățile sportivilor din țara noastră peste mări și oceane, pretutindeni. ROMANIA, țara ai cărei talenți sportivi s-au clasat, socotînd medaliile obținute, pe locul 8 din 67 de națiuni, este astăzi apreciată ca una din primele țări din lume în domeniul sportului.

Cît de valoroasă este această performanță, în zilele noastre, cînd activitatea sportivă este socotită drept un indiciu sigur al vitalității și capacității unui popor, o dovedește faptul că, în urma Romîniei s-au clasat țări vestite pentru tradiția lor sportivă: Germania, Japonia, Franța, Finlanda, R. Cehoslovacă etc. Acest lucru vorbește de la sine.

Splendidul buchet de victorii, impletit din strădaniile și talentul reprezentanților noștri este un minunat dar făcut patriei, prinos de recunoștință pentru grija părintească, neîncetată, caldă, cu care poporul

bazei materiale, munca educativă justă, activitatea științifică plină de abnegație a majorității tehnicienilor încep să dea rod bogat. Din nesecatul izvor al poporului rînduri noi și tot mai dese de tineri și tinere mărese numărul celor care au urcat treptele măiestriei sportive. Între acești tineri se găsesc fii ai diferitelor naționalități conlocuitoare, care, bucurîndu-se deopotrivă de grija statului democrat popular, își aduc prețioasa contribuție la sporirea gloriei sportive a patriei comune

În clipele de supremă încordare, cînd odată cu răsufilarea parcului și bătăile inimii se opresc, cînd voința, mușchii și nervii se încordează pentru a obține victoria sportivă, gîndul aruncat în zborul său tainic și mai iute ca fulgerul spre cei dragi de acasă, spre patria iubită, dă noi și nebănuite puteri

Caldul patriotism li face pe sportivi noștri să se depășească pe ei înșiși și pe valoroșii lor adversari, dragostea de patrie le umflă pieptul de mîndrie și uneori face chiar să se prelingă pe obraji îmbujorați de bucurie bobul de cleștar al lacrimii atunci cînd răsună acordurile imnului de stat și se înalță lin pe catargul cel mai înalt drapelul cu stema Republicii Populare Romine.

Așa sînt sportivii noștri. Și dacă sînt așa, aceasta se datorește partidului care i-a educat în spiritul dragostei față de popor, al dăruirii a tot ce au mai bun patriei lor libere.

(continuare în pag. a 2-a)

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine tov. Chivu Stoica a primit din partea lotului Republicii Populare Romine, participant la a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară de la Melbourne, următoarea telegramă:

Lotul olimpic al R.P.R. participant la a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară de la Melbourne raportează guvernului că apărînd cu dirzenie colorile patriei noastre iubite a cucerit cinci medalii de aur, trei medalii de argint, cinci medalii de bronz, clasîndu-se pe locul opt din 67 de țări participante. Conștienți că rezultatele obținute se datoresc condițiilor create de regimul nostru democrat-popular, mulțumim guvernului pentru grija și ajutorul acordat mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

DELEGAȚIA R.P.R. LA JOCURILE OLIMPICE

partidul și guvernul înconjoară pe sportivi. Strălucita comportare de la J.O. a sportivilor noștri este o urmare firească a condițiilor tot mai bune pe care statul nostru le creează dezvoltării sănătoase, armonioase și multilaterale a tinerețului. Ea este o încununare a unor mari victorii obținute în acest an, de care e bine să ne aducem aminte: titlul de campioană mondială la tenis de masă (la echipe și dublu feminin); campioană mondială la handbal feminin; vicecampioană la volei masculin și feminin, locul 1 în seria respectivă în turneul de fotbal juniori F.I.F.A. Înțeleapta îndrumare a partidului, îmbogățirea

Realizînd o serie de rezultate dintre cele mai bune în cadrul concursurilor pre-olimpice desfășurate la Tașkent, studenta medaționistă Ineasa Iauzeme a fost selecționată în echipa sovietică pentru Olimpiada de la Melbourne.

Acolo, pe stadionul „Cricket Ground”, Ineasa a obținut cel mai frumos rezultat din scurta ei carieră sportivă, cucerind primul loc în clasamentul celor mai bune aruncătoare de suliță din întreaga lume. Cu performanța de 53.86 m ea a întrecut cu 3.39 m recordul olimpic deținut din 1952 de atleta cehoslovacă Dana Zatopkova.

Iată-le, pe po-

diumul olimpic, pe primele trei clasate: 1. Ineasa Iauzeme (U.R.S.S.), 2. Ahrens (Chile), 3. Kontseva (U.R.S.S.).

(Foto Associated Press)

Presă de peste hotare despre succesul Olimpiadei

Aprecieri elogioase la adresa sportivilor sovietici

HELSINKI 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele de duminică din Helsinki comentînd rezultatele Jocurilor Olimpice de la Melbourne arată că ele s-au desfășurat într-o atmosferă sportivă perfectă. Ziarul „Tiukkansan Sanomat” scrie că rezultatele acestor Jocuri sînt minunate. În cursul întrecerilor au fost doborîte numeroase recorduri mondiale și olimpice. Spiritul sportiv și prietenia sportivă și-au lăsat amprenta asupra Melbourneului în zilele întrecerilor olimpice. „Uniunea Sovietică” — subliniază ziarul — a demonstrat la Melbourne marile sale succese în dezvoltarea sportului. Sportivii sovietici merită felicitări din toată inima.

LONDRA 10 (Agerpres). —

La încheierea celei de a XVI-a Olimpiade de vară ziarele engleze publică ample comentarii, subliniînd că Uniunea Sovietică a luat locul Statelor Unite ca țară fruntasă a Jocurilor Olimpice. Ziarele relevă faptul că Olimpiada s-a desfășurat sub semnul consolidării prieteniei între sportivii diferitelor țări.

Referitor la aceasta „Sunday Express” scrie: „În sunetele fanfa-

relor și impresionantului unu olimpic, interpretat de un cor de cîteva sute de persoane, în ziua închiderii Olimpiadei sportivii au defilat braț la braț — americanii cu rușii. A fost un spectacol minunat.

Ziarul „Sunday Dispatch” subliniază că actuala Olimpiadă s-a desfășurat într-un climat de pace bazat pe cele mai nobile idealuri.

Correspondentul ziarului „News of World” declară că recenta Olimpiadă va intra în istorie ca unul din evenimentele care au contribuit la întărirea legăturilor dintre sportivii lumii sub semnul păcii.

Cunoscutul atlet englez Bannister scrie într-un articol publicat în ziarul „Sunday Times” că sportivii sovietici s-au remarcat cu deosebire în acele ramuri de sport care cer un antrenament minuțios și de asemenea în jocurile de echipă. Comentînd victoriile lui Kuț, Bannister remarcă: „Probele de 5000 și 10.000 m au arătat că gloria lui Zatopka a fost preluată de Kuț, care, după mine, nu și-a spus încă ultimul cuvînt”.

Ziarul „Daily Telegraph and Morning Post” subliniază că la Melbourne spiritul olimpic a fost respectat, stimulînd întrecerile prietenești și loiale dintre tineri.

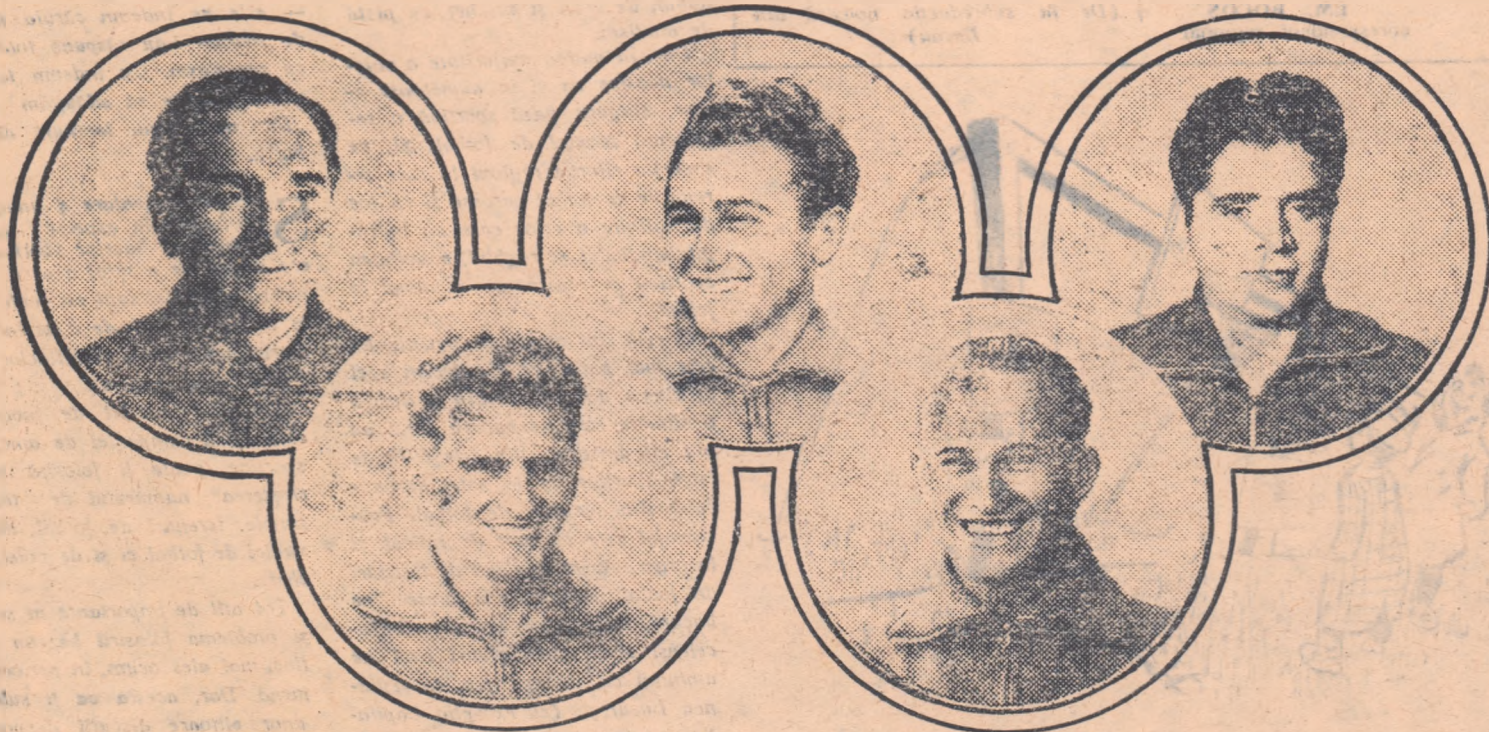
MELBOURNE 10 (Agerpres). — Presă australiană acordă o mare atenție rezultatelor finale ale Jocurilor Olimpice. Ziarele „Sun” și „Argus” publică clasamentul neoficial pe puncte și tabelul cu repartiția medaliilor. Toți comentatorii subliniază în unanimitate marile succese ale sportivilor sovietici, care în întrecerea cu puternicul lor adversar, echipa S.U.A., se află pe primele locuri.

Ziarul „Argus” scrie că pentru prima oară după 60 de ani de cînd au fost inițiate olimpiadele moderne, S.U.A. cedează onorurile înțietății olimpice unei alte țări, atît în ceea ce privește numărul medaliilor de aur cît și al punctelor obținute.

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Toate ziarele din Stockholm publică reportaje și comentarii ale corespondenților din Melbourne cu prilejul închiderii celei de a XVI-a

(continuare în pag. a 7-a)

Vor aduce medalii de aur la București

Sus, de la stînga la dreapta: Ștefan Petrescu, Leon Rotman, Nicolae Linca; jos: Dumitru Alexe, Simion Ismailciuc

Inalta semnificatie a unor strălucite victorii

(Urmare din pag. 1)

Au fost pe aceste meleaguri și în anii dinaintea puterii populare tineri înzestrați de natură cu minunate calități pentru a deveni sportivi de vază. Unii au și devenit, vinzându-și cei mai buni ani ai tinereții lor, pentru a-i îmbogăți pe acei ce trăiau exploatandu-le talentul. Așa a fost în fotbalul profesionist și în câteva cazuri în box. În rest, mai nimic. Într-o țară bogată, cu un popor sărăcit de ocir-muri nedrepte și lacome, în care bugetul statului era înghițit în valuri de fraude scandaloase și sper-turi regale uriașe, nu se găseau fonduri pentru dezvoltarea sportu-lui. Doar o mină de boer-nași și cițiva feciori de bani gata puteau să-și permită luxul practicării spor-tului amator. Prinți ca Bibescu și Bizu Cantacuzino, boeri ca Stroici,

bancheri ca Chrissoveloni și alți cițiva aidoma acestora. Și cam la alții se reducea totul.

În „Gazeta Sporturilor” din 1936, unul dintre profesorii de educație fizică, scria cu vădită amărăciune: „Știi cât cere sportul românesc ca să poată fi reprezentat la Olimpia-dă? Un miserabil milion de lei! Ei bine, în țara românească se pot găsi multe milioane pentru fălcioeni, pentru aparate de zburat din car-ton, pentru toate excrocheriile, însă bugetul nu permite o apăsare cît de mică din partea sportului”.

Este împede. Diferența dintre situația de atunci și cea din anii regimului democrat popular vor-bește de la sine. Așa se explică faptul că abia în 1952 țara noastră reușește să obțină prin Iosif Sirbu prima medalie olimpică de aur și că acum, la a XVI-a Olimpiadă, am obținut 5 medalii de aur, 3 de argint și 5 de bronz, trofee mai glorioase decit tot ce s-a obținut în peste 40 de ani de sport în re-gim burghez-moșieresc.

Mulțumirile pe care în mod fi-resc sportivii victorioși le adresează partidului și guvernului nostru capătă astăzi, cînd sportul din R. P. Romînă s-a afirmat definitiv pe plan mondial, o înaltă semnifi-cație. Ele confirmă adevărul ele-mentar că mergînd mai departe pe

drumul arătat de partid, muncim cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin fiecare, roade și mai bogate vor răsplăți strădania tuturor.

Pentru a menține locul ocupat, pentru a urca și mai sus pe trep-tele cele mai înalte ale consacrării mondiale, sportivilor noștri le re- vine o mare răspundere. Dar mun- ca lor entuziasată este închinată unui țel din cele mai nobile: creș- terea gloriei patriei iubite. Și re- zultatele bune de pînă acum in- drituiesc cele mai avîntate speran- țe.

Echipa C.C.A. a primit ieri cupa și tricourile de campioni la fotbal

Ieri la amiază a avut loc în să- diul C.C.F.S. festivitatea decernării cupei și a tricourilor de campioni, echipei C.C.A., care a cucerit titlul pe anul 1956. Înmințindu-le cupa și medalile, tov. Tudor Vasile — Di- rectorul Fotbalului din C.C.F.S. — i-a felicitat pe jucătorii și antrenorii echipei C.C.A. pentru frumoasa lor performanță, i-a îndemnat la o ac- tivitate și mai rodnică, urîndu-le succese și pe viitor.

Cu această festivitate, s-a consa- mat și ultimul act al campionatului republican pe anul 1956.

Cit mai multe terenuri de fotbal. Dar nu numai de fotbal...

Dramejînd prin țară, aproape că nu întîlnești ușezare în ca- re să nu se fi ridicat, în ultimii ani, o bază sportivă. De cele mai multe ori însă, privirile caută za- darnic altceva decît terenul de țar- bă mărgînit de dungi albe, cu sîle o poartă la fiecare extremitate, alt- ceva decît „tradiționalul” teren de fotbal. Nu vom încerca să facem o discuție despre fotbal (nici nu este în intenția noastră) dar, trebuie să spunem din cămî locul că nu ne sînt de loc străine importanțele contribuției pe care, sub diferite for- me, fotbalul le aduce la dezvoltar- ea generală a sportului nostru. Deci: nicio avertisiune față de fot- bal. Dimpotrivă!

Încercăm o bucurie de nedescris ori de cîte ori poposim pe un teren de fotbal. Dar, cît de amară este dezamăgirea pe care o încercăm a- tunci cînd, părăsînd terenul „celor 22” căutăm — de multe ori în van — alte locuri de întîlnire a tinerilor sportivi. Oare așa stau lucrurile preluțîndeni?

Mîșcarea de cultură fizică și sport din țara noastră se mîndrește astăzi cu aproape 8000 de ba- ze sportive. Cîteva situații statistice ne ajută să stabilim că, dintre a- cestlea, mai bine de 6000 au fost amenajate la sate. E drept, în mul- te comune (Cîba Nicolești, Troița, Răcș, Orășoara, Giarmata) există adevărate stadioane cu terenuri de fotbal, de volei și baschet, cu pistă de atletism.

Dar, în marea majoritate a sa- telor noastre ca și în numeroase ora- șe, singura bază sportivă o re- prezintă terenul de fotbal. Și, cu excepția citorora regiunii în care te- renurile de fotbal servesc și ca loc de întîlnire a celor care au îndră- gîit handbalul și rugbiul, activitatea sportivă se rezumă și ea numai la fotbal.

Cifrele sînt uneori argumente din cele mai puternice. Să facem apel la cîteva din ele, pentru a ilustra o situație care ne bucură dar... nu alit cît am dori. Din cele 6076 de baze sportive de la sate, aproape 5600 sînt terenuri de fotbal. Pro- centajul este tot alit de ridicat și la orașe. Avem deci mil de terenuri de fotbal. Această constatare ne bucură. Dar, putem încerca oare a- celeași simțăminte atunci cînd ne amintim că, de exemplu, în regia- ncia București (cu excepția Capita- lei) sînt numai două terenuri de baschet, o singură sală de gimnas- tică, o singură sală de lupte și...

nici un poligon de țir? Numărul foarte redus al bazinelor de înot, al sălilor de sport, al pistolilor de atletism și, în special, al poligoanelor de țir (existente doar în 2-3 regiuni) reprezintă, un serios sem- nal de alarmă. Nu mai insistăm asupra faptului că în aproximativ 90 la sută din sate și comune (și în multe orașe) nu există nici o sală de gimnastică și nici încălzire, asemănătoare și în ceea ce privește bazele nautice, foarte rar întîlnite chiar pe „traseul” Dunării...

Îată dar că, deși s-a înregist- rat o considerabilă creștere a numărului de baze sportive, „specializarea” lor arămoasă o problemă nerezolvată care frînează direct dezvoltarea unor ramuri de sport deosebit de populare în rin- durile tinereții: canotaj, înot, țir, gimnastică, etc.

În fiecare an, ca prilej al unor acțiuni centrale (Luna construcțiilor și a amenajărilor de baze spor- tive) sau locale (în preajma des- chiderii fiecărui sezon sportiv, în- tinerea competițiilor de masă) spor- tivii din zec de colective muncesc cu dragoste la amenajarea de noi baze. Și, de fiecare dată, crește nu- mărul terenurilor de... fotbal.

„Cît mai multe terenuri de sport” — este un îndemn cărui masele de sportiști i-au răspuns totdeauna cu entuziasm. Un îndemn la care ne-am permițe să adăugăm însă: „Dar nu numai terenuri de fot- bal”...

Sumara prezentare a urmiă din principalele aspecte privind problema bazelor sportive nu are scopul de a seroi doar drept un- tiliză a unei situații existente ci — în primul rînd — de a orienta și în- toarea activitate a colectivelor spor- tive în acest domeniu.

Vremea, deosebit de favorabilă continuării campaniei de amenajări sportive, poate fi folosită pentru creșterea numărului de terenuri simple, terenuri de fotbal, dar nu numai de fotbal ci și de volei, bas- chet...

Tot alit de importantă ni se pare și problema folosirii bazelor spor- tive, mai ales acum, în perioada de iarnă. Dar, acesta va fi subiectul unor viitoare discuții despre ba- zele sportive.

DAN GIRLEȘTEANU

Printre tinerii din Valea Teancului

Am coborît din tren la Vernești. De aici pînă la Valea Teancului — punctul final al călătoriei mele — sînt vreo 4 km. La nevoie, îi „faci” și pe jos. Dar...

În toial frămîntărilor aud un glas bărbătesc care întreba: „Mer- ge cineva la Valea Teancului?”.

„Și iată-mă în căruță alături de V. Untaru (așa mi s-a recoman- dat tinărul meu însoțitor) direc- torul căminului cultural din Valea Teancului. Normal, discuția a lunc- cat spre sport, spre Spartachiadă.

— Am mai luat cîteva jocuri de șah, mi se adresează tinărul Unta- ru. Față de numărul de bascuți la șah, garniturile de care dispăreau sînt insuficiente.

Am ajuns în sat. În mijlocul comu- nei o clădire impunătoare: că- minul cultural. Însoțit de tinărul Untaru am intrat în sala mare, spațioasă. Mai mult de 50 de tineri țărani se rînduiseră în jurul mese- lor de șah, unli jucînd, alții pri- vind la cei ce se întreceau. Ne-a întîmpinat profesorul de educație fizică Stelian Dumitreșcu, „părin- tele” șahiștilor din comună.

— Pușini în sală, remarcă direc- torul. Mă așteptam la mai mulți.

— Au fost, răspunse profesorul, au jucat și au plecat. Gîndiți-vă că a aproape 11 noaptea”.

Într-adevăr, deși mai era numai o oră pînă să pășim într-o nouă zi, totuși tinerii țărani muncitori din comuna Valea Teancului nu se îndu- riau să părăsească mesele de șah.

La una din mese jucau o țată și un băiat, Elena Huldubău și Stan Dumitru. Elena a cerut să fie în- scrisă în grupa băieților. „Chiar dacă voi pierde a spus atunci Ele- na — cel puțin am ce învăța. Ei joacă mai bine”. Și iată că acum, în liniștea deplină, vocea Elenei s-a auzit: mat! Și tinărul Stan, deși părea înclănat a feliicitat-o totuși pe Elena pentru prima să victorie.

Rînd pe rînd, tinerii Rovin Mar- tin, Alex Spîncă, Paul Pe- cu, Toma Tudor, Emil Mocanu ș.a. se sculau de la mesele de șah. Pe fețele lor se putea cîli bucuria primei victorii. Dar cite emoții mai sînt pînă la ultima rundă, cînd vor fi canonosi campionii pe colectiv, cei ce vor reprezenta tinereții din Valea Teancului la întrecerile eta- pei superioare a Spartachiadei de iarnă a tinereții! De aceea, nici Alex, Ionuț, Mihai Miu, Paul Ni- colae, Marcel Nicolae ș.a. deși în- vinși în prima rundă, n-au descu- rajat. Ei sînt hotărîți să se în- treceze înters pentru a părănde cît mai adine tainele. Jocului de șah.
Al. Andronescu — corespondent

Răsfoind calendarul sportiv pe 1957...

Pentru anul viitor, activitatea competițională din orașul și regi- nea Bacău se anunță deosebit de bogată. În această privință calen- darul sportiv al comitetului regi- nial C.F.S. Bacău pe 1957 repre- zintă un ghid suficient de edifica- tor.

Dintre competițiile de iarnă ce vor fi organizate, cea mai impor- tantă se anunță „Traversarea Ceah- lăului”.

În cinstea Zilei Internaționale a Femeii — 8 Martie — la Buhuși se va organiza o competiție de baschet, iar la Tg. Ocna și Bacău concursuri de schi (probe de fond și staleză).

La handbal, calendarul sportiv al regiunii prevede — pentru prima oară organizarea unui campionat de pitici și juniori.

Comisia regională de șah orga- nizează în cursul lunii septembrie „Cupa Moldovei”, competiție de mare amploare la care vor fi invi- tați cei mai buni șahiști din regi- nea Suceava, Galați și Iași. Tot la șah, în aceeași lună se va desfăș- ura un campionat rezervat pionie- rilor.

De asemenea, este în proiect o întîlnire între șahiștii regiunii și un grup de șahiști din R. S. S. Moldovenească.

O disciplină a căreia l se rezervă o mare atenție, este trînta. În a- nul viitor cei mai buni specialiști se vor întrece în „Cupa Secerîșului și Treierîșului”. Competiția este deschisă tuturor categoriilor.

Oia n-a fost nici ea neglijată. Cea mai importantă competiție in- titulată „Cupa G.A.S. și S.M.T.” se va desfășura la Răcăciuni, în organizarea consiliului regional Re- colta.

Deosebit de interesantă se a- nunță și competiția de țir prin co- rrespondență, care va avea loc în compania trăgătorilor ploșteni. Tot la țir, orașul Buhuși va găz- duși pe concurenții ce se vor întrece în „Cupa Prieteniei Romîno-Sovie- tice”.

Calendarul sportiv al regiunii Bacău mai prevede întîlniri la hal- tere, box, motociclism și atletism. (De la subredacția noastră din Bacău)

CORESPONDENȚĂ DIN CLUJ

O „ȘCOALA A SCRIMEI”

În orașul nostru scrima se bucură de aceeași popularitate pe care o au luptele la Lugoș, ori, mai elocvent, handbalul la Sibiu... Tocmai de aceea nu mai surprinde numărul mare de tineri (unii abia de-o șchioapă) care înruciează floreta ori sabia pe planșele diferi- telor săli de antrenament.

O astfel de „școală a scrimei” a luat ființă și în cadrul cercului sportiv „Tinărul Dinainovist” din Cluj, școală pe care o conduce maestrul sportului Zoltan Uray. Numele consacratului floretist, care a obținut succese răsunătoare pe planșele din marile capitale eu- ropene, ca și popularitatea scrimei, au atras nu mai puțin de 40 tineri amatori...

De la prima lecție a trecut mai bine de jumătate de an. Totuși, timpul relativ scurt, nu l-a împie- dicat pe tinărul antrenor să do- bindească frumoase succese. Pe unii dintre elevii săi, care s-au detașat net, Uray li numește „vîl- torul scrimei clujene”. Și este bine să-l cunoaștem și noi: Gheorghe Bonga, Nicolae Nemeș, Maria Cer- veny, Nicolae Benzedi și frații Fedluc.

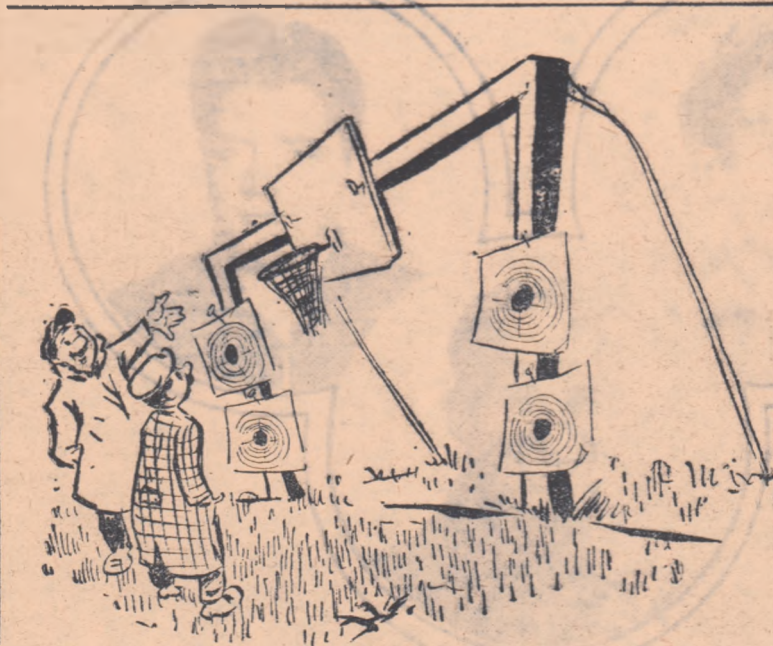
COMPETIȚII ÎN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Din nou avem prilejul să vor- bim despre colectivul sportiv Di-

namo. De data aceasta, despre ac- țunile pe care colectivul Dinamo Cluj le-a inițiat pe plan competi- țional, în cinstea celei de a IX-a aniversări a Republicii noastre.

Competițiile dotate cu „Cupa 30 Decembrie” cuprind numeroase discipline sportive. Multe dintre concursuri sînt în curs de desfășu- rare, cum sînt întrecerile de volei (juniori și junioare), gimnastică (juniori și junioare), șah și tenis de masă (masculin și feminin) la care participă peste 150 de sportivi clujeni.

EM. BOCȘ
corespondent regional

— Poftim! Să vedem cine se mai gasește să ne critice că am amenajăm doar terenuri de fotbal...

LĂTRATUL „VOCII” ȘI SUCESELE NOASTRE OLIMPICE

Pare-se că profunda indignare și nemărginitul dispreț cu care poporul nostru a întâmpinat minciunile sfruntate și calomniile ordinare ale „Vocii Americii” nu au ajuns încă la urechile celor care-și varsă pe calea undelor veninul împotriva noastră. Sau, lipsiți de orice urmă de rușine, ei își astupă urechile și continuă să mintă și mai sfruntat pentru a primi un dolar mai mult.

După ce au bătut un adevărat record al minciunii afirmând, de pildă, că „în București, chipuri-

chausen — rege al minciunilor — să te recunoști învins de urmașii tăi de la „Vocea Americii”? Este drept că ai face contestație împotriva omologării acestui record al minciunii pe motivul întemeiat că în vreme ce tu erai un biet... amator, năimiții „Vocii” sînt profesioniști săda. Semnăturile lor se aștern cu regularitate pe statele „fabricii de calomni” din slujba cercurilor agresive americane.

Dacă mai există un singur cetașean din țară care să se mai indoiască de adevărul evident că

Nimeni nu spune că în vremele orinduirii burghezo-moșierești noi nu am avut sportivi înzestrați. Dimpotrivă! Este adevărat însă că aceștia, cu tot talentul lor, nu puteau decit arareori să se afirme pe plan internațional datorită vitregiei guvernanților. Aceia dintre sportivi care s-au afirmat, în condițiile grele de pe atunci — de deosebire boxeri și fotbaliști — se bucură în R.P. Română de stima tuturor. Noi nu confundăm pe sportivi cu cei ce trăiau, exploatănd pe sportivi. Astăzi foști sportivi vestiți ca boxerii Lucian Popescu, Gh. Chiriac, I. Popa și alții sînt antrenori și au pus și ei umărul în pregătirea boxerilor care prin talentul lor au dus la a XVI-a Olimpiadă boxul rominesc la afirmarea mondială. Tot astfel fotbaliști talentați ca Em. Vogl, Gh. Popescu, Ștefan Dobai, și alții alții sînt antrenori și muncesc cu dragoste și pricepere la ridicarea nivelului acestei populare discipline sportive. Da, așa este în R.P. Română: sportivii vechi și noi, își unesc forțele pentru a spori prestigiul patriei în lume.

Tocmai asta îi doare pe trădătorii aciuți sub protecția aripă a patronilor diferitelor „Voci”. Ei își dau seama că sportivii R.P. Române devin cunoscuți, apreciați în întreaga lume. Și aceasta îi doare mult, așa cum îi doare orice succes obținut de poporul nostru, care, scăpat pentru totdeauna de exploatarea moșierilor și capitaliștilor autohtoni și străini, muncește cu sirg și spor, să-și înalțe o casă nouă, mai luminoasă și mai confortabilă, în care să trăiască fericit-socialismul. De aceea spunegă vîndușii de la „Vocea Americii” și alte „Voci” improșcînd cu noroi.

Strălucitul succes al sportivilor noștri la Olimpiadă este o urmare firească a condițiilor tot mai bune create de regimul democrat-popular tuturor tinerilor din patria noastră care vor să facă sport. Cît de plin de semnificație este faptul că patriei i-au fost aduse în dar un splendid buchet de victorii olimpice de fii ai diferitelor naționalități conlocuitoare care se bucură de cele mai largi drepturi în Republica Populară Română! Sportivii noștri sînt cu toții mîndri și fericiți că au putut răspunde astfel grijii partidului și guvernului nostru față de tineret, față de fiii poporului.

Și tinerii talentați ai patriei noastre libere vor duce și mai sus gloria Republicii Populare Romine, în poftida lătrăturilor potăilor dolarizate. Ei își vor ridica necontenit măiestria sportivă, gîndindu-se la înțeleptul proverb: „Ciinii lătră — caravana trece”.

ȚICU SIMION

„Vocea” avea dreptate

le, circulația ar fi interzisă de la orele 19 la 7 dimineața”, lată că abordînd un alt domeniu s-au făcut și mai de ris.

Căutînd să demoralizeze pe sportivii noștri care la Melbourne urmau să apere culorile scumpe ale patriei, ei au declarat că aceștia „nu vor fi la înălțimea așteptărilor”. Nu putem ști care au fost „așteptările” acelor care făcîndu-și din minciună și calomni o profesie bănoasă, ne împoasă țara cu noroi. Dar știm că așteptările poporului nostru, care-și înconjoară sportivii cu grijă și adevărat părintească, au fost depășite. Locul 8 în clasamentul medaliilor obținute la Jocurile Olimpice de la Melbourne și locul 11 în acela al întregii Olimpiade (inclusiv întrecerile de călărie de la Stockholm) este peste orice așteptări. Și să nu uităm de fel că la Jocurile Olimpice de la Melbourne au luat parte delegații din 87 de țări. Iată deci că sportivii Republicii noastre populare, campioni olimpici — olimpionii noștri — au dat o puternică lovitură peste botul potăilor de la „Vocea Americii”.

Dar, în comentariul lor calomnios, cu nerușinarea aceluia lipsit de orice răspundere, ei afirmă, nici mai mult nici mai puțin că: „sportivii care au șanse la această olimpiadă aparțin vechii plelade de atleți romini creșcuți nu de regimul R.P. Romine, ci în atmosfera de libertate (!) dinaintea de venirea la putere a comuniștilor (adică libertatea asupririi minorităților, libertatea bandelor legionare și a fascismului antonescian! — N.R.). Ne gîndim la Lia Manoliu, la Gh. (? poate Mircea — N.R.) Dobrescu, la Gică Likyardopol sau la Iolanda Balaș, ca să pomenim pe cîțiva dintre ei”. Unde ești baroane von Mün-

„Vocea” minte cu nerușinare, acesta are acum o nouă dovadă, cum se zice în drept, irefutabilă. Lia Manoliu are 24 ani, Mircea Dobrescu — 26, iar Iolanda Balaș doar 20. Este limpede că... „vechea pleiadă de atleți romini creșcuți nu de regimul R.P. Romine, etc.” la care se referă „Vocea” era unică în felul ei: avea sportivi care erau în vîrstă de 12, 14 și chiar 8 ani... Bănuim că alita carte mai au cretinii calomnatori pentru a face o simplă scădere de clasa întâia elementară!

Unul singur dintre sportivii (și nu „atleții”) citați este mai în vîrstă. Este vorba de Gh. Likyardopol (prietenii îi spun Gicu și nu Gică), în vîrstă de 44 ani, care a practicat sportul și înainte de anii puterii populare. Dar pe vremea aceea Likyardopol, era... inotător. Și cine ar avea îndrăzneala să compare performanțele de pe atunci ale inotătorului Likyardopol, cu acelea ale campionului de tir, de două ori consecutiv cîștigător al medaliilor de bronz la ultimele Olimpiade?

Mîine încep finalele campionatelor individuale de lupte clasice

Începînd de mîine și pînă sîmbătă se desfășoară în Capitală finalele campionatelor individuale de lupte clasice. La aceste întreceri participă campioni de regiuni, maștrii sportului și sportivii de categoria

I-a. Se scontează pe prezența unui număr de circa 140 de luptători. Întrecerile se dispută în sala Dinamo, dimineața de la ora 10 și după amiază de la ora 17.

LOVITURA DE PEDEAPSA

„ANTRENAMENTE”

Nu se poate spune că antrenorul Ion Szanislo nu are în urma sa o „carieră” — prodigioasă. Peste tot unde a „acționat” (la Simeria, Vișeu, Baia Mare și în ultimul timp la Știința Cluj), se bucură de o popularitate rar întâlnită. Ce e drept însă, nu în lumea sportivilor ci a „ospitalităților” care îi cîntărește ca pe un cel braze. Sportivii îl învîneau mai cur. El îi îndruma de alții, și o epigramă: După el, în cântare. Poți să pierzi și zi și o noaptea Tu fi cauți pe-o țărăre Eu cînd ei urabli pe... șaptele!

„In ultimul timp a ajuns în știința cum) în echipa de fotbal Energia-Metalul din Aiud, care acționează în cadrul campionatului regional de fotbal. încă din primele săptămîni, el a depus o... muncă asiduă, împărțînd tinerilor jucători din bogata sa experiență... acumulați în decursul anilor. De la antrenamentele de fotbal de cele mai dese ori lipsea. Intra-una din zile, văzînd un număr mic de jucători care făceau antrenamente singuri și întrebîndu-i unde se află antrenorul Szanislo și ceilalți jucători, ni s-a răspuns: „E la o „ședință” tehnică, unde discută o problemă vitală: „golul” din... pahare.

O astfel de „ședință” s-a ținut și la restaurantul 23 August. Intra-una cadru Indim, Szanislo prezenta tehnica „golului” în pahare, ca... exemplificați:

— După cum vă spuneam, dragii mei elevi, conținutul unui pahar se poate golii după următoarele procedee: dintr-o înghîțtură, din mai multe, prin scribituri lungi sau scurte. Bineînțeles, fiecare procedee era urmat de... exemplificați. După 8 ore de... antrenament viricol, jucătorii Iosif Birsan, Ion Fătorg și Ștefan Simonfi lînd în... formă, au început să se lege de oameni. Unul dintre cei acostafi și loviți a fost Ion Cristescu, președintele C.F.S. raional, care mînea la o masă pecină.

Deocamdată, au fost luate cîteva măsuri: Colectivul sportiv Voința l-a exclus pe Iosif Birsan din rîndurile membrilor lui, iar ceilalți doi zurbagii au fost suspendați pînă la decizia Tribunalului, care îi va judeca pentru huliganism.

Dar de ce, pînă în prezent, colectivul sportiv Energia-Metalul Aiud nu a luat nici o hotărîre cu privire la antrenorul Szanislo Ion, cel care i-a pregătit pe fotbalistii din Aiud pentru astfel de... „performanțe”?

EMIL BOCOȘ

Gospodari, nevoie mare!

Orice vizitator al orașului Baia Mare, dornic să admire monumentele istorice și ruinele din această urbe, trebuie, neapărat să-și facă drum și pe la acareturile... sportive gospodărite de colectivul sportiv „Energia I.C.” Baia Mare.

Indatoritori cum sîntem, noi punem la dispoziția vizitatorilor un „ghid fotografic”.

Priviți imaginea nr. 1 cu atenție... E vorba de primul monument... istoric sportiv al orașului: sala de gimnastică a colectivului sportiv. După cum vedeți, ca să ajungă să sară peste „calul” și „capra” din această sală, sportivul trebuie să facă un salt și mai grozav peste... coșurile, gălețile și lăzile depozitate în imediată apropiere. Fără indoială, că în acest fel, colectivul sportiv Energia I.C. își aduce o serioasă contribuție în dezvoltarea sportului gimnastice, îmbogățînd cu un nou capitol proba de... exerciții liber alese!

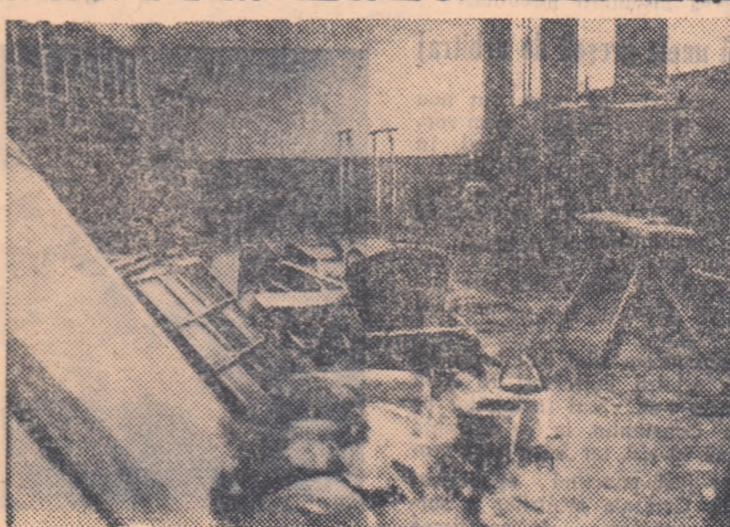
Dar să ieșim din sală (nu mai dacă reușim să facem acest

lucru fără nici o vătămare!) și să pornim spre stadionul Energia I.C. tot din Baia Mare. Priviți cu atenție imaginea doua... Aci a fost un gard pe uremuri. Acum, parcă a suflat un uragan nimicitor și iată, din el n-au mai rămas decit niște amărte de șipi ca niște trofee glorioase. Din această pricină, spectatorii privesc meciurile de pe tușă și, uneori, nu ezită să intre și pe teren ca să se „explice” mai în voie cu jucătorii și arbitrii...

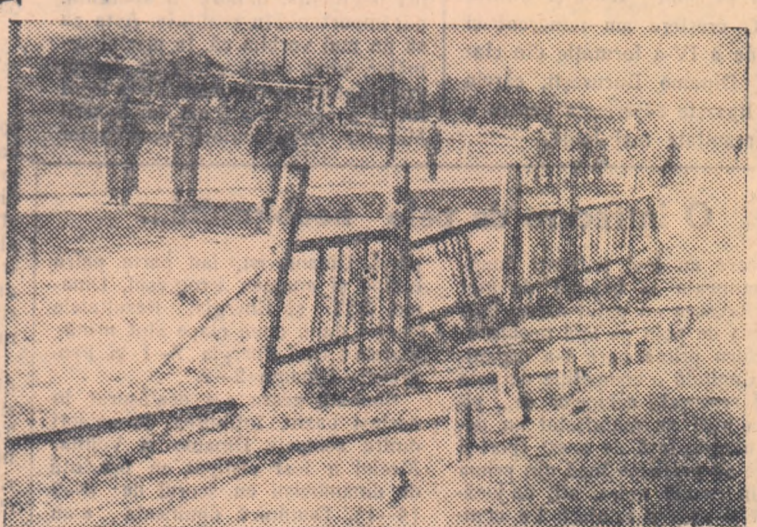
Să nu credeți că noi sîntem singurii care am observat aceste lucruri. Eheh, s-au mai găsit mulți înaintea noastră din Baia Mare care au criticat în ședințe și în presa locală „grija părintească” a colectivului Energia I.C. pentru bazele sale sportive...

Probabil că cei din conducerea colectivului sportiv vor lua, totuși, măsuri. În orice caz, le promitem că vom trimite fotografia noastră peste o lună ca să fotografiem... „măsurile”!

G. MIHALACHE

... Dacă vă grăbiți, nu e neapărată nevoie să citiți rîndurile de mai sus, pentru a afla cum sînt „gospodărite” bazele sportive ale colectivului Energia I. C. din Baia Mare. E suficient să priviți o clipă fotografiile trimise de corespondentul nostru V. Sădronu...

Odată cu desemnarea campioanei masculine, Locomotiva București Echipele noastre fruntașe de volei și-au încheiat activitatea oficială

Campionatele republicane de volei au luat sfârșit. În ultima etapă, atenția amatorilor de volei s-a îndreptat spre cea mai importantă partidă, Locomotiva București—Dinamo București, care avea să desemneze pe campionii țării. La capătul unui meci disputat, după o întrecere dâră de peste două ore, feroviarilor au reușit să iasă învingători, menținându-și titlul și pe anul 1956.

Valoarea foarte apropiată dintre cele două formații ca și situația echilibrată din clasament au dat acestei întâlniri un caracter special. A fost mai mult un meci al „nervilor”. Într-adevăr, echipa care dovedea mai mult calm, cât mai puține momente de nervozitate și dezorientare trebuia să învingă. Și această echipă a fost Locomotiva București. Victoria ei este pe deplin meritată, pentru că formația feroviară a știut să se redreseze după un început slab și să câștige cele două seturi indispensabile obținerii calității de campioană, iar apoi în final, plină de încredere, a mers sigur spre victorie. La succesul feroviarilor au contribuit în egală măsură următorii jucători: Ponova, Crivăț, Plocon, Nicolau, Răducanu, Lăzărescu, Păunoiu și Erdely.

Dinamo a început curajos meciul și lăsa impresia că-i va pune în mare dificultate pe locomotiviști. În primul set dinamoviștii au demonstrat calități frumoase și un joc eficace, dar ei au avut o cădere inexplicabilă în setul următor, fiind au pierdut ritmul viu de joc pe care-l imprimaseră, siguranța în acțiuni și totodată perspectiva reușitei. Inconstanța a caracterizat, ca de obicei, această echipă fruntașă care s-a bizuit mai mult pe Novac, Apostol, Derji (parțial) și, spre sfârșit, Miculescu. Deși întâlnirea Locomotiva-Dinamo nu a dat satisfacție deplină pe plan tehnic, ea a constituit totuși un spectacol palpitant prin evoluția scorului. Pentru dirzenia și combativitatea ambelor echipe, pentru energia risipită de-a lungul celor cinci seturi, jucătorii merită toate felicitările noastre.

Ultima etapă a confirmat și ascensiunea valorică pe care o înregistrează în ultimul timp formația bucureșteană Progresul I.T.B. După un reușit tur de forță, acela de a câștiga acum o săptămână, la interval de o zi, două meciuri în deplasare la Arad și Timișoara, iată că jucătorii Progresului au realizat o victorie de prestigiu în fața reputatei echipe C.C.A. De aceea, locul III pe care l-a ocupat în clasamentul final, în urma acestui succes, este pe deplin meritat. O comportare merituosă a avut și formația clujeană Progresul, indiscutabil cea mai bună echipă din provincie, care s-a clasat pe locul IV înaintea C.C.A.

Prin victoria ei clară asupra jucătoarelor de la Dinamo București, Locomotiva București și-a asigurat locul III în ierarhia celor mai bune echipe feminine de volei. O preced doar Progresul C.P.C.S., campioana țării pe anul 1956, și Știința I.C.F. O creștere am remarcat și la cea de a IV-a formație din clasament, Dinamo București, căreia însă îi lipsește experiența pentru a obține rezultate mai bune.

O întrecere de polo neobișnuită...

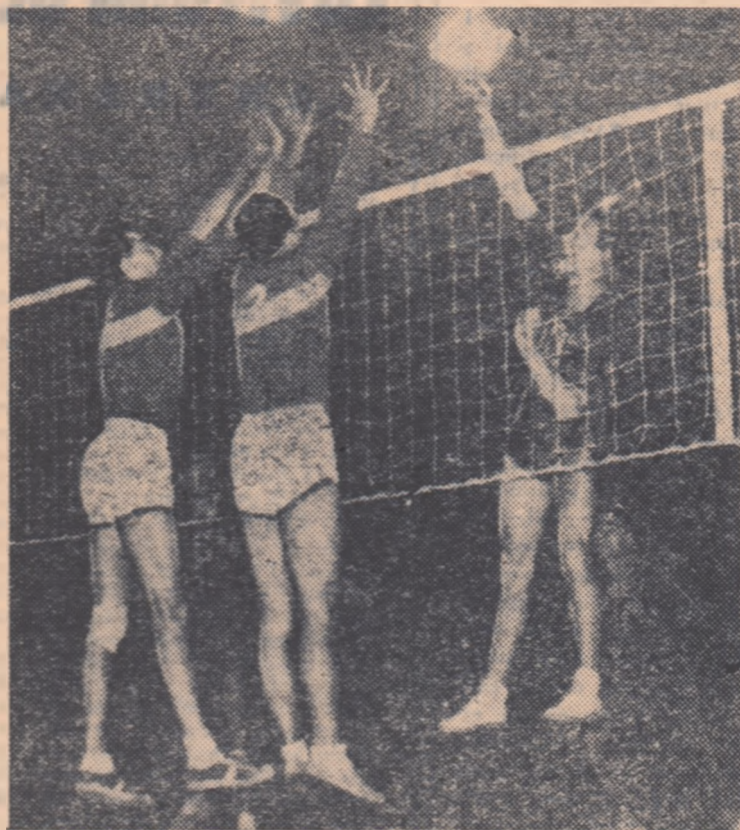
Cei care au fost prezenți duminică dimineața la bazinul de înot de la Floreasca au putut asista la o întrecere de polo pe apă neobișnuită. Pentru prima oară s-a organizat în Capitală o competiție de polo pe apă rezervată echipelor de... pitici. Cei mici au manifestat un deosebit interes față de acest sport și au tin să participe încă din prima etapă în număr mare, alți jucători cit și ca... spectatori. La competiție, care este dotată cu cupa Li-

lată clasamentele celor două campionate:

MASCULIN

1. Locomotiva Buc.	18	17	1	53:31	35
2. Dinamo Buc.	18	15	3	44:33	33
3. Progresul I.T.B.	18	12	6	43:31	30
4. Progresul Cluj	18	11	7	44:35	29
5. C.C.A.	18	10	8	44:33	26
6. Energia Or. Stalin	16	8	8	31:51	24
7. Știința Arad	17	7	10	32:40	24
8. Știința Timișoara	17	5	12	31:42	22
9. Progresul Galați	18	3	15	20:48	21

Retrogradează Progresul Galați și Dinamo Constanța (retrasă). Promovează Energia Constr. trustul 3 Buc. și Știința Iași. Ultimele meciuri restante Știința Timișoara—Energia Or. Stalin și Știința Arad—Energia Or. Stalin se vor desfășura la 16 și respectiv 18 dec.

Blocajul prompt efectuat de doi „veterani” ai Progresului I.T.B. (Medianu și Lazăr) a intervenit cu succes la mingea trasă de Mureșan (C.C.A.).

(Foto M. Petrescu)

Campionatul de box pe echipe

Lipsuri minore, cu urmări majore...

Urbind sâmbătă seara treptele ringului în sala Dinamo, Ilie Dragnea și Mihai Stoian nu și-au închipuit că vor susține o partidă plină de... peripeții. Cunoscuți fiind valoarea celor doi combatanți ca și deosebita lor forță în lovituri, ne puteam aștepta la o partidă de intens dramatism, la eventuale căderi la podea, dar în nici un caz nu presupunem că vor ajunge la un pas de... non combat. Ce s-a întâmplat? La un moment dat, lui Dragnea i s-a rupt tricoul. Meciul s-a întrerupt, cineva a alergat până la cabină, a adus un alt tricou și partida a reînceput. N-a trecut însă mult timp și, deodată, spectatorii au văzut cum, de fiecare dată când lovea Stoian, sburau deasupra ringului un fel de... fulgi. Mănușa lui Stoian se rupsesse și seegrasul „dansa” prin aer! Cum până la schimbarea mănușii cu pricina a trecut destul timp, aproape trei minute, era cit pe aci să înregistrăm un non combat, datorită unei neglijențe, minoră în aparență, dar importantă în realitate. Asta ca să nu mai vorbim că, la meciul următor, unul din becurile de deasupra ringului s-a desprins de la locul lui și a căzut peste cei doi boxeri! Morala? Organizatorii reuniunilor

de box au datorat să se preocupe nu numai de ordinea din sală, ci și de starea materialelor.

O agreabilă surpriză a fost ringul de duminică dimineața, din sala Giulești. Cu podeaua acoperită de un strat reglementar de pila cu prelată bine întinsă și cusută și cu corzile înfășurate în cațifea, el a oferit un excelent loc de întrecere pugiliștilor de la Voinea și Locomotiva și pentru acest lucru, organizatorii (asociația Locomotiva) merită felicitări. Nu același lucru l-am putea spune despre ringul instalat tot în sala Giulești, acum două săptămâni, pentru meciul Flamura roșie—C.C.A. Cu o prelată proastă, cu rogojini subțiri și uzate, ringul, pe lângă aspectul urit, prezenta un real pericol de accidente. Ceea ce s-a și întâmplat. Căzînd din lovitură de pumn, D. Mișu s-a lovit în bărbie, de pe deasupra ringului rămînînd „groggy”. Vinovată: Asociația Flamura roșie, organizatoarea reuniunii. Morala? Arbitrul principal are elementara datorie de a controla felul în care este amenajat ringul și de a lua măsurile corespunzătoare, care pot merge până la interzicerea disputării meciului.

„Și unele greșeli de arbitraj

Ne pare rău că luăm din nou condeiul în mînă ca să aducem vorba despre greșeli de arbitraj. În primul rînd, ne oprim la decizia din meciul Mindreanu-Toma Constantin. Așa cum recunoștea, de altfel, însuși Constantin Nour, antrenorul lui Toma, decizia îl nedreptățește pe Mindreanu care merita — fără discuție — un meci nul.

După cum am aflat mai tîrziu, doi dintre arbitrii judecători N. Albu și Duda, l-au văzut învingător pe Toma Constantin la o diferență minimă 60—59, iar Ion Firu s-a orientat just punctînd egalitatea: 59—59. Greșeala arbitrilor a survenit — credem — în aprecierea ultimei reprize, cînd Toma a pornit atacul corp la corp. Ei n-au sesizat „contrele” prompte ale lui

In săptămîna aceasta la Cluj DOUĂ IMPORTANTE COMPETIȚII DE TENIS DE MASĂ

Săptămîna aceasta pasionații tenisului de masă din Cluj vor avea prilejul să urmărească două competiții importante. Într-adevăr, joi, vineri, sîmbătă și duminică se vor desfășura în acest oraș jocurile finale ale campionatului republican de juniori și întrecerile la cinci probe ale lotului nostru reprezentativ. Este cazul să subliniem că măsura organizării concomitente a acestor două concursuri a fost deosebit de bine inspirată, deoarece în acest mod, speranțele tenisului de masă autohton vor avea ocazia să-i vadă la „lucru” pe fruntașii acestei discipline sportive, vor putea să-și însușească multe cunoștințe noi și folositoare. De asemenea, primele noastre „palet” vor putea să-și urmărească și să-i ajute cu sfaturi prețioase pe juniorii și junioroarele care își vor măsura forțele în aceste zile la Cluj pentru desemnarea campionilor respectivi.

După o lună și jumătate de întreceri dârze, pline de elan tîmesc, cei 72 de juniori și cele 38 de junioare care au trecut cu succes prima etapă, de ralon, se vor întîlni la Cluj, unde sîmbătă și duminică vor lupta cu toate puterile pentru a desemna pe câștigătorii titlurilor de campioni republicani. Se vor disputa două probe: simplu juniori și simplu junioare. Dintre juniorii cu o valoare mai ridicată prezenți la Cluj și care s-au lăcut remarcabil în ultimele competiții menționăm pe Gh. Cobîrzan, R. Fleischer, Ad. Majtheny (Cluj), M. Lăzărescu (București), Puiu Gheorghe (Galați), M. Motancea (Alexandria), T. Covaci (Arad), M. Bodea (Timișoara), E. Steinhauer (Alba Iulia), D. Bolangiu (Craiova), R. Negulescu (Bistrița) etc. Dintre participantele la proba feminină ies în evidență o serie de elemente ca Maria Golopența, Mariana Barasch (București), Veronica Stocloza (Iași), Doina Vușcan, Lucia Cobîrzan (Cluj), Erica Zeller (Timișoara), Lidia Munțiu (Alba Iulia), Elena Raduică (Lugoj). Toate întîlnirile se vor juca eliminativ, după sistemul „cel mai bun din trei seturi”.

La simplu femei se va desfășura un turneu. De asemenea, se vor juca și partide la probele de dublu bărbați, femei și mixt.

Maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu nu va concura, nefiind complet restabilită de pe urma unei întinderi musculare.

Joi, vineri și sîmbătă, tot la Cluj, se vor întîlni într-un concurs cu cinci probe (simplu bărbați, simplu femei, dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt) membrii lotului republican la care se vor adăuga cele mai bune elemente clujene ca Marta Tompa, Maria Gavrilescu, Demeter, Gavrilescu și alții.

Toate meciurile se vor desfășura sistem „cel mai bun din cinci seturi”. La simplu bărbați se va disputa un concurs eliminativ cu recalificări. La această probă, pe lângă cei mai buni jucători romîni, va lua parte și cunoscutul jucător maghiar Berzik. Partidele acestuia cu jucătorii romîni vor prilejui desigur întreceri interesante. Acest interes a crescut mult mai ales de cînd la ultimul concurs desfășurat vineri seara în sala Floreasca din Capitală Reiter a reușit să-l învingă cu 2—0, iar Harasztosi, după ce a câștigat un set, a pierdut apoi greu în celelalte două. Poate că și Gantner ar fi realizat o victorie, dacă n-ar fi lipsit nemotivat de la meci, dovedind prin aceasta o nepăsare incompatibilă cu însușirile unui maestru al sportului. Sperăm însă că la Cluj atît Gantner cît și ceilalți jucători vor fi la înălțimea reputației lor.

La simplu femei se va desfășura un turneu. De asemenea, se vor juca și partide la probele de dublu bărbați, femei și mixt.

Maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu nu va concura, nefiind complet restabilită de pe urma unei întinderi musculare.

Performeri fără voce

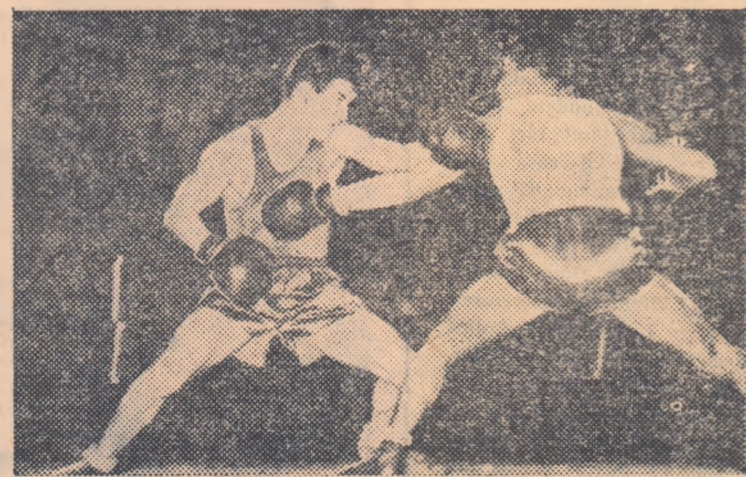
Zilele trecute ne-a vizitat la redacție maestrul sportului Aurel Irimia. Din vorbă în vorbă, pe lângă altele, am aflat de o întîmplare petrecută nu de mult: doi oameni de știință au ajuns fără să vrea adevărați performer. Au alcătuit împreună cu A. Irimia prima echipă de alpinști care a escaladat „Brina aeriană” din peretele policandului (Valea Albă), traseu care, efectuat în condiții de iarnă, capătă un important plus de dificultate.

Dar iată ce ne-a povestit Irimia: „Am plecat din București împreună cu tovarășii Alexandru Balaci, director general adjunct la E.S.P.L.A. și Mitu Grosu, lector la Facultatea de filologie, pentru a face o tură ușoară prin Bucegi. Primul meu fusese și altă dată cu mine, dar tov. Grosu era pentru prima oară într-o tură. Am plecat din Bușteni dis-de-dimineață și pe la ora 5,30 eram la refugiul Coștila. După o oră de odihnă, ne-am continuat drumul spre „Brina aeriană”, în ciuda gerului și a zăpezii care ne bara drumul. Am mers atît de mult, încît la un moment dat, deși am vrut să ne înapoiem fiindcă nu eram prea bine echipați, nu mai puteam. Ceața ne împiedica și mai mult orientarea. Pînă la urmă, coborîrea am făcut-o pe întineric și am ajuns la Bușteni. În total, tura a durat 19 ore. A fost cam greu în special pentru cei doi însoțitori ai mei.”

Se mai întîmplă cite odată și lucruri dintre acestea: pleci liniștiți de acasă numai cu un rucsac în spate și cu o coardă pe mină, într-o plimbare de sănătate prin munți, și pînă la urmă — fără să vrei — devii performer. Este ceea ce s-a întîmplat și cu cei doi însoțitori ai mei.”

M. T.

G. M.

Lupta e foarte îndirjită, cum a fost de altfel în toate reprizele: Meciul N. Mindreanu (C.C.A.)—Toma Constantin (Dinamo).

Note, ştiri, comentarii

O „CARIERĂ” PUȚIN OBIȘNUITĂ...

...sau drumul Progresului Oradea spre Cupa R. P. R.

Odată cu finala Cupei R.P.R. s-a lăsat cortina peste activitatea competițională oficială a fotbalului nostru pe anul 1956.

Amicalele vor continua însă. In zilele care urmează în acest decembrie foarte binevoitor cu fotbalul, vor avea loc câteva întâlniri destul de interesante.

Joi, meci internațional pe stadionul Republicii

Echipa iugoslavă Spartak din Subotiča își continuă turneul în țara noastră jucând joi cu Progresul București.

Prima ei apariție în fața spectatori-

Bilete pentru jocul internațional Progresul București-Spartak Subotiča (R.P.F. Iugoslavia) se pun în vânzare azi la: agențiile Pronosport din Calea Victoriei 9 și str. Aristide Briand 6, C.C.A. (bd. 6 Martie), Stadionul Progresul F.B. (str. Dr. Stăncovici), Stadionul Republicii (str. Hașdeu), Stadionul Giulești și Dinamo.

torilor români a coincis cu un joc de bună factură, în ciuda condițiilor atmosferice și a stării terenului din Tg. Mureș. Echipa locală, Recolta — noua promovată

în categoria A — și-a verificat posibilitățile în compania unui adversar de valoare și a cucerit o meritată victorie. Aceasta, însă, mărește obligațiile și răspunderea Progresului București, care va servi joi replica fotbalistilor iugoslavi. În rândul acestora activează cunoscutul internațional Ogmjanov, extremă dreapta și centru în echipa Iugoslaviei. Progresul speră însă că formația, probabilă, Cosma-Toma, Bratu, Soare-Ciocea, Știrbei-Oaidă, Smărăndescu, Ozon, Dinulescu, P. Moldoveanu, se va achita cu succes de sarcina sa.

Sfârșitul săptămânii rezervă spectatorilor orădeni prima lor întâlnire cu câștigătoarea Cupei R.P.R., Progresul Fotbalistilor orădeni primesc vizita echipei Spartak Subotiča, iar sfârșitul lunii va oferi tuturor sportivilor care urmăresc activitatea fotbalului nostru o altă întâlnire internațională, în București, în cadrul Cupei campionilor europeni: Dinamo-TDNA. În acest timp, o selecționată a orașului București va lua drumul Greciei pentru un turneu de câteva meciuri, în luna ianuarie.

Celelalte echipe învătate își continuă activitatea prin antrenamente și chiar jocuri amicale. În scurt timp însă, jucătorii vor intra în vacanță, dându-și întâlnire la mijlocul lui ianuarie când vor începe pregătirile pentru viitorul sezon.

Rînduri pe marginea unui meci „de deschidere”

Pentru muncitorii de la fabricile „Gheorghiu-Dej” și „7 Noiembrie” din Capitală, evenimentul sportiv cel mai de seamă al acestei duminici n-a fost, ca pentru restul spectatorilor, finala Cupei R.P.R. la fotbal, ci meciul de... deschidere de pe Stadionul Republicii. Și... îl înțelegem: fotbalistii celor două fabrici se întâlneau pentru a treia oară, în cadrul meciurilor de calificare care urmau să deschidă, una din ele, poarta categoriei C. Prima întâlnire revenise fotbalistilor de la „7 Noiembrie” la scorul de 2—1. Ei încercaseră, în meciul- retur, să-și păstreze avantajul, aparindu-se în majoritatea timpului, cu 7—8 oameni. Și erau cît pe aci să reușească. Dar, atunci cînd nimeni nu se mai aștepta, în penultimul minut de joc, fotbalistii de la „F. C. Gheorghiu Dej” au înscris golul victoriei. Gol-averaj total :2—2!

Acestea fiind... antecedentele, era normal ca al treilea meci dintre cele două echipe — cel de duminică — să fie așteptat cu mare înfrigurare de ambele „tabere”, de altfel înfrînarea principală de duminică, de pe Stadionul Republicii — cea dintre Progresul Oradea și Energia Cimpia Turzii — n-a avut nici pe jumătate „galeria” de care s-a bucurat întâlnirea dintre fotbalistii de la „F. C. Gheorghiu Dej” și cei de la „7 Noiembrie”!

Spectatorii care, în jurul orei 13, urmau Dealul Spirei, nu știau pur și simplu ce să creadă, auzind strigătele de încurajare și aclamațiile ce răzbatău dinspre stadion, pînă de parte. Mulți au grăbit pasul, crezînd că intervenise o schimbare în program și începuse meciul „cel mare”...

Ceea ce ne-a determinat să scriem aceste rînduri nu este însă „istoricul” pasionant al întrecerii dintre aceste două echipe din campionatul regional și nici desfășurarea și mai pasionantă, — am putea spune chiar dramatică — a meciului decisiv de duminică, în care fotbalistii de la „F. C. Gheorghiu Dej” au reușit să câștige cu 3—2 după ce fuseseră conduși cu 2—0. Am reținut altceva. Mai important. Am reținut gestul spontan al jucătorilor celor două echipe, care în momentul cînd fluierul arbitrului punea capăt luptei îndirjite de pînă atunci, — și încă ce îndirjite, pe alocuri! — au venit unii către alții și s-au sărutat frățește. Unii dintre ei aveau în ochi lacrimi de bucurie. ceilalți, tristețe, erau triști... Cu toții însă luptaseră pînă la ultimul dram de energie și gestul care a urmat ilustra tocmai respectul și prețuirea reciprocă.

Un gest pe care l-ar putea „copia” cît mai multe echipe chiar și din categorii superioare. JACK BERARIU

O intervenție acrobatică — reușită — a tinărului fundaș orădean Kromely, care i-a „suflat” de la nas mingea lui Safar. Kromely este unul din juniorii evidențiați în tabăra de anul acesta de la Rimnicu Vilcea. (Foto L. TIBOR)

Așadar, cursa la startul căreia s-au aliniat aproape 3000 de echipe s-a încheiat cu victoria neașteptată a echipei Progresul Oradea. Și astfel, cupa revine pentru prima oară unei echipe orădene, care — în lipsa formațiilor favorite ale competiției (eliminate în mod surprinzător pe parcursul acestui adevărat maraton fotbalistic), a avut totuși de făcut un drum destul de anevoios. Ba s-ar putea spune că Progresul Oradea a avut în Cupa o „carieră” puțin obișnuită: a jucat și s-a calificat numai în deplasare. Iată, spre edificare, palmaresul său:

- Locomotiva Cluj-Progresul Oradea 1—1 (după prelungiri)
- Locomotiva Tr. Severin-Progresul Oradea 1—3
- Energia Steagul Roșu Orașul Stalin-Progresul Oradea 1—1 (după prelungiri)
- C.C.A.-Progresul Oradea 2—2 (după prelungiri)
- Progresul Oradea-Energia C. Turzii 2—0 (la București).

Deci, orădenii au cucerit mult învidiatul trofeu prin două victorii și trei meciuri nule... Ceea ce este mai interesant, e că spectatorii din Oradea nu l-au văzut jucînd niciodată în a doua competiție a fotbalului românesc. De-

sigur, este un motiv de o mică... supărare. Dar ce contează ea acum în fața marii satisfacții a cuceririi Cupei? Orădenii... văzută echipa în Cupă... dar văd acum Cupa!

● Spuneam mai sus că Progresul Oradea a avut o „carieră” puțin obișnuită în Cupa R.P.R. Dar faptul că a câștigat cupa numai prin meciuri în deplasare nu este singura curiozitate. Mai este un aspect, cel puțin la fel de interesant: Progresul Oradea a luptat mult timp — și chiar în decursul fazei finale a Cupei — pentru evitarea retrogradării din

Finaliștii au cuvîntul...

La sfârșitul meciului, sub tribune, pe săli și în vestiare, se discuta cu însuflețire despre desfășurarea meciului, care, prin rezultatul său a făcut ca pentru prima dată „Cupa R.P.R.” să ia drumul Orădiei.

Iată cîteva opinii:
GEZA TOTI, antrenor la Energia Cimpia Turzii: „În prima repriză nu ne-a reușit nimic. În repriza a doua, Progresul a trecut peste noi numai 10-15 minute, cînd — de fapt — a și câștigat. Nu trebuie să uitați însă că orădenii au avut o săptămînă liberă înaintea finalei, în timp ce noi am fost oboșiți și de meciul cu Locomotiva și de călătorie”.

ALEXANDRU MARI, căpitanul echipei din Cimpia Turzii: „Arbitrul D. Schulder a greșit flagrant la sfîrșitul jocului cînd, în urma hendsului comis de I. Bartha, trebuia să ne acorde un 11 metri. Meciul cu Locomotiva Buc reși a fost mai frumos. Noi am jucat atunci cu mult mai bine decît astăzi”.

CAMIL SCHERTZ, antrenor la Progresul Oradea: „Echipa mea a jucat mult mai slab decît în semifinala cu C.C.A., din cauza unei stări nervoase exagerate, miza meciului fiind foarte mare”.

IOSIF BARTHA, căpitanul echipei orădene: „Firește, îmi pare foarte bine că am câștigat. Păcat însă că jocul nu a fost la înălțimea așteptărilor, din cauza nervozității. La sfîrșit, toată echipa din Cimpia Turzii și mulți spectatori au reclamat penalty, la o fază de joc. Pot să vă soun însă, cu toată sinceritatea, că nu a fost penalty, pentru că mingea m-a lovit peste

categoria A. Și a reușit, nu numai să se salveze, ci să obțină și Cupa. Orădenii au înfirmat proverbul. Ei au alergat după doi iepuri și... i-au prins pe amîndoi! În felul acesta Progresul Oradea și-a continuat seria performanțelor începînd — anul trecut — prin cîștigarea locului întâi în categoria B și reîntrirea în rîndul echipelor fruntașe ale țării. Meritul fotbalistilor din Oradea este de necontestat, cu atât mai mult cu cît ei au realizat aceste succese în ciuda faptului că au un lot compus din jucători încă neconsacrați. Menționăm că printre ei se găsesc elemente tinere, promovate și menționate cu curaj: Kőszegy, Barcu, Kromely, jucători fără nume de rezonanță, dar plini de perseverență și putere de luptă. Jucătorii orădeni și antrenorul C. Schertz merită felicitări pentru ceea ce au reușit în 1956. Aceste performanțe trebuie să constituie un îndemn pentru îmbunătățirea jocului echipei, readucînd Oradea pe primul plan al fotbalului nostru.

● În finală era cît pe ce să se producă o neașteptată reîntrire. Vaczi, complet restabilit în urma unei operații de menisc și cu antrenamentele la zi, s-a arătat dispus să joace. S-a apreciat însă că față de eforturile pe care le pretinde o finală, nu era recomandabil să joace. Vaczi și-a amînat însă reîntrirea numai pentru o săptămînă, fiindcă va juca duminică în meciul cu Spartak Subotiča.

● Finala a prilejuit însă o revedere plăcută: aceea a spectatorilor bucureșteni cu Energia Cimpia Turzii. Metalurgiștii au lăsat din nou o impresie frumoasă prin jocul lor combativ, ea și prin tinuta lor corectă pe teren. O surpriză la fel de plăcută a constituit-o comportarea bună a veșnic tinărului Mari. El și-a condus echipa cu multă pricepere — are și multă experiență — și nu a ezitat să vină adesea în atac, la loviturile de colț. Dar, eforturile sale ca și ale întregii echipe nu au fost fructificate pentru că linia de atac nu a avut finalitate. Este lipsa spre care trebuie să se îndrepte în viitor atenția antrenorului și a jucătorilor, care pot avea un rol important în viitorul campionat al categoriei B.

mîna stîngă care era lipită de piept; deci nu a fost intenționat”.

GHEORGHE VACZI, jucător la Progresul Oradea: „Să vă spun drept, n-am pornit cu gîndul să câștigăm cupa. Dar, dacă ni s-a oferit ocazia, de ce să nu o luăm cu noi? De fapt, cupa am cîștigat-o în meciul cu C.C.A., iar Energia ne-a ușurat drumul eliminînd-o pe Locomotiva. Jocul de azi a fost mai mult o întrecere a nervilor. În prima repriză echipa noastră n-a prins cadența sa obișnuită. În repriza a doua s-a observat însă diferența între „A” și „B”.

Iată acum părerile a doi „neutri”:

IULIU BARATKI, antrenor: „Ambele echipe au jucat prea nervos și de aceea au făcut foarte multe greșeli, și tehnice și tactice. Pînă la urmă, rutina și diferența de categorie și-au spus cuvîntul. Nu a fost posibil un meci frumos din cauza luptei epuizante care a existat în semifinale. Într-o finală, nervii contează cît mai mult. Orădenii s-au prezentat mai bine din acest punct de vedere”.

SEBASTIAN TACIUC, antrenor: „Așa cum v-au spus și alții, meciul a fost destul de slab. Cel din deschidere (N.R. echipele bucureștene Flamura roșie „7 Noiembrie” și Flamura roșie F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej” s-au întâlnit pentru a treia oară în baraj pentru categoria C) pot spune că a fost mai bun, disputat cu mai multă ardoare și mai multă dorință de a înmăra decît finala Cupei”.

M. T.

● In urma trîrierii și omologării celor 511.383 variante depuse la concursul Pronosport nr. 49 (etapa din 9 decembrie) au fost stabilite următoarele premii:
Premiul I: 32,5 variante cu 11 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 3706 lei;
Premiul II: 539 variante cu 10 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 268 lei;
Premiul III: 6553 variante cu 9 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 33 lei.
● Premiile speciale acordate variantelor cu „0” rezultate de la concursul Pronosport nr. 47 (etapa din 25 noiembrie) au fost repartizate astfel:
● motocicletă I. J. de 350 cmc. pentru participanții cu cele mai multe variante cu „0” rezultate a revenit lui Mircea Eusebiu din com. Cîmpeni regiunea Cluj care a avut 64 variante cu „0” rezultate.
● Premiile speciale acordate prin tragere din urnă au fost repartizate astfel:
● motocicletă I.J. de 350 cmc.: Mateian Florica din Mediaș str. Rosmarinului nr. 1.
● Cîte un ceas „Doxa”:
Pilath Anton din Arad str. Desseanu nr. 9; Calcan Constantin din Ploiești str. 23 August nr. 106; Alexandru Anotlie din Ploiești str. Karl Marx nr. 65; Mina Aliștar din Poșani str. 1848 nr. 7; Izsak Vasile din Orașul Stalin str. Bălcescu, nr. 2.

Pronosport

In urnă au fost introduse 187 variante cu „0” rezultate.

Programul concursului nr. 50 din 16 decembrie cuprinde două meciuri de handbal de sală, șase meciuri din campionatul italian și patru din campionatul francez. Acest concurs prezintă un interes deosebit în rîndul participanților în special, datorită faptului că au putut fi deja văzute la „lucru” echipele de handbal de sală. Deci, spre deosebire de concursul de duminică trecut, de astă dată va exista o bază de calcul reală, avîndu-se în vedere comportarea echipelor respective în prima etapă a concursului republican. Concret, Energia 23 August care ligurează ca adversară a Energiei Ploiești drept „cap de afiș” a fost un adversar nesperat de periculos pentru Știința I.C.F., cu care a terminat la egalitate (18—18). Dealtfel, studenții au egalat cu un minut înainte de sfîrșitul jocului. Energia Ploiești nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor. Celălalt meci de handbal al programului este Recolta M.A. — Locomotiva Gara de Nord. Recolta a cedat ușor formației C.C.A.-ului care i-a fost superioară tot timpul jocului. In

sclimb Locomotiva Gara de Nord, lucru la care nu se aștepta prea multă lume, a fost duminică seară superioară Energiei Ploiești și nu a lipsit mult ca să debuteze cu o victorie. Totuși rezultatul de 18—18 reflectă de deplin forma bună a feroviarilor.
După handbal, în program urmează cele șase meciuri din campionatul italian.
Deoarece s-a disputat meciul Italia — Austria, duminică trecut, campionatul italian a avut pauză. Deci, echipele se vor prezenta de data aceasta destul de odihnite. În mare, grupul celor șase meciuri din program ar putea fi împărțite în două grupuri mici: primele trei meciuri (Fiorentina — Palermo, Triestina — Lanerossi, Roma — Sampdoria) în care prima șansă o au gazdele și celelalte trei meciuri (Genoa — Internazionale, Spał — Torino și Udinese — Napoli) în care favorite sînt echipele oaspe.
Ultimele patru meciuri sînt din campionatul francez (Reims — Racing Paris; Toulouse — Lens; Angers — Marseille și Lyon — Sochaux). Spre deosebire de cele italiene, acestea apar toate foarte echilibrate (poate face o mică excepție ultimul dintre ele, însă după victoria lui Sochaux cu 6—0 asupra lui Strasbourg, excepția dispăre!)
În concluzie, și la acest concurs, la fel ca și la cel de duminică trecut, este valabilă întrebarea: unde va fi surpriza? Iar aceasta, depinde de calcule și puțină inspirație.

Echipele C. C. A. campioană de baschet pe anul 1956, văzută de Neagu. De la stînga la dreapta: Nedej, Erdogh, Folbert, Fodor, Emil Niculescu, Testiban, Stamatescu și Herold (antrenor).

Echipele de baschet a C. C. A. — o valoroasă campioană a țării

Pentru obținutii baschetului, echipa Casei Centrale a Armatei întruchipă tipul cel mai perfect de vice-campioană. De mai mulți ani încoace, baschetbaliștii militari au ocupat cu regularitate locul doi în clasament, polticnindu-se de fiecare dată, cum s-ar zice, „la potou”, și în fața unor adversari care au devenit cu vremea învingători. Tradițional ai lor: mai înainte Știința I.C.F., acum în urmă Dinamo Oradea. Capriciile acestei echipe care prezenta în teren o formație a naționalei noastre (Folbert, Fodor, Nedej, Erdogh și Emil Niculescu) nu numai că i-au scos peiri alți antrenorul, dar a început să intrige și pe nelpsiții spectatori ai reuniunilor de baschet.

Dar, iată că anul acesta C.C.A. a „spart gheața”. Ea și-a înscris pentru întâia oară numele pe lista campionilor țării, și a reușit-o într-o ediție destul de disputată, după o luptă pasionantă și interesantă cu fosta campioană a țării, Dinamo București. Obținerea tricourilor de campioni de către echipa C.C.A. este o răsplătire bine meritată pentru această formație a noastră, fără discuție o echipă de certă valoare, o adevărată „jumătate” de națională. În baschetul nostru C.C.A. reprezintă concepția jocului variat, spectaculos, rapid. În multe partide din actualul campionat, și în special în aceea de încheiere, cu Dinamo Oradea, C.C.A. a reușit acțiuni de o spectaculozitate, precizie și fantezie care i-au atras aplauzele la „scenă deschisă”. Părerea noastră este că performanța militarilor e cu atât mai însemnată cu cât totuși nu dispune de un pivot de „talie” celorlalți jucători, din quintetul prim. Un handicap pe care Folbert, Fodor și ceilalți l-au depășit printr-un efort colectiv în apărare și prin acțiuni de mare variație și ingeniozitate în atac, prin arun-

cări precise de la semi-distanță care au lăsat de multe ori elanul și puterea de luptă a adversarului. Un capitol la care echipa C.C.A. era mereu... corijentă a fost apărarea. În 1956 ea a trecut cu „foarte bine” examenul în această materie, fiind echipa care a primit cele mai puține puncte (1174). Cit privește eficacitatea, C.C.A. este pe locul doi (cu 1573 puncte) fiind întrecută numai de Dinamo București (1650 puncte). Coșglerul echipei este MIHAI NEDEF cu 339 puncte (coeficienți: 47,36% la aruncări din teren — a.t. — și 69,14% la lovituri libere—l.). Il urmează în ordine: ALEXANDRU FODOR 317 puncte. (55,23% — a.t. — 70,59% — l.), ANDREI FOLBERT 262 puncte. (38,15 — a.t. — 65,95 — l.), EMIL NICULESCU 237 puncte. (56% — a.t. — unul din cele mai bune procentaje ale campionatului. 75,96% — l.) MIHAI EORDOGH 190 puncte. (45,73% — a.t. — 76,48 — l. — un record în materie), STAMATESCU a înscris 111 puncte, iar TESTIBAN 71 puncte. Trecînd la capitoliți evidențieri stătem dator să începem cu Emil Niculescu, care, prin spiritul de echipă, prin disciplină și corectitudinea lui a fost un factor determinant în performanțele echipei și în munca de pregătire. Fodor, mult cămbat în bine ca disciplină și... cu mai puțin nervi a avut o comportare constantă, folosită în apărare și în atac. Mihai Nedej a avut un aport considerabil în consolidarea apărării echipei, în deplasare, în contracatactul și efectuarea unui girid atac pozițional. Andrei Folbert ne-a dovedit — în special în ultimele jocuri — că este un jucător complet. El a devenit și un excelent conducător de joc. Eordogh, campionul loviturilor libere, a avut jocuri cu maximă

eficacitate, de mare preț pentru formație. Testiban, Stamatescu și Burada au portea lor de contribuție la succesul echipei, înlocuindu-i cu un bun randament pe titularii formației.

A intrat în obișnuință ca prezentările echipelor adrese să se facă de către cei mai apropiați antrenorul. În cazul de față am dori ca ele să fie mai mult decât o simplă felicitare protocolară. Și aceasta fiindcă pentru antrenorul CONSTANTIN HEROLD titlul de campioană la baschet obținut de echipa C.C.A. înseamnă mult, foarte mult. Este primul succes pe care acest fost mare polisportiv al țării îl obține în calitate de antrenor. Ne bucurăm că munca, seriozitatea, modestia și conștiinciozitatea lui Herold au căpătat această satisfacție pe care el o merită din plin.

EFTIMIE IONESCU

DE LA INAUGURAREA ACTIVITĂȚII ÎN HANDBALUL DE SALĂ

Handbalul de sală nu s-a dezmințit! Chiar din prima etapă a concursului republican, desfășurată duminică în sala Floreasca, el a furnizat numeroșilor spectatori prezenți la acest eveniment meciuri dinamice și echilibrate. O probă evidentă în acest sens: din patru jocuri, două s-au terminat la egalitate.

Poate multora dintre cei prezenți în sala Floreasca li s-a părut că jocul are — față de anii trecuți — un alt aspect. În toate cele patru meciuri s-a putut constata că echipele au jucat mai larg, extremele acționînd decise și cu foarte multă eficacitate, în timp ce în apărare „zonele” nu s-au prea simțit la largul lor. Cauza acestei situații nu este altă îmbunătățirea tacticii echipelor participante, ci, mai ales, amenajările aduse sălii Floreasca.

Asfel, pentru a o putea face să găzduiască și meciuri internaționale — se știe că peste două săptămîni echipa Bucureștiului va întâlni reprezentativa Belgradului în Cupa Orașelor — sălii Floreasca i s-au adus unele modificări, extreme de importante pentru handbalul de sală. Renunțîndu-se la un rînd de bănci, spațiul de joc a cîștigat în lărgime: 18,70 m. față de 15 m. de anul trecut. În acest fel, sala Floreasca are acum, un teren pentru handbalul de sală cu următoarele dimensiuni: 37,50 m. în lungime și 18,70 m. în lățime. În asemenea condiții, handbalul de sală devine mai frumos, mai spectaculos, fapt care a putut fi constatat chiar de la primele partide.

Și, pentru că tot a venit vorba de sala Floreasca, trebuie să precizăm că administrația acestei baze a depus toate eforturile în vederea asigurării unor condiții de joc și de vizionare dintre cele mai bune. În special ideea menținerii tablei electrice de marșaj o găsim excelentă, spectorii fiind informați permanent de scorul jocurilor.

Firește că primele meciuri nu pot constitui criteriul suficiente pentru a trage concluzii. Ar fi de cît prematur să o facem, mai ales dacă ținem seama de faptul că multe din cele opt formații au prezentat echipe noi, reimprospătate. Unele dintre ele au trecut mai ușor examenul de debut, în timp ce altele nu au putut să-și găsească

de loc cadența. În prima categorie vom menționa formațiile Energia 23 August, Casa Centrală a Armatei și Dinamo 6, care au arătat că anul acesta sînt decise să joace un rol hotărîtor în seria de la București a concursului republican. Dacă de la C.C.A. ne așteptam la aceasta, celelalte două (Energia 23 August și Dinamo 6) ne-au oferit o surpriză plăcută.

În schimb, Știința I.C.F. și indeosebi Progresul I.T.B. au pășit cu stîngul în competiție. Prima a rămas aceeași echipă cu joc spectaculos, dar lipsit de eficacitate, iar „itebiștii” deși au o formație alcătuită din elemente de valoare, păstrează totuși încă în jocul lor aceeași meteahnă: apărarea defec-tuoasă.

Cîteva cuvinte despre arbitraj și noul dribling. Spre „fetică” arbitrilor noștri, jucătorii neacomodați cu driblingul nou nu l-au prea folosit, ceea ce a ușurat sarcina „cavalerilor fluerului”. Aceștia au probat că nu sînt încă puși la punct. Cele patru arbitraje au diferit mult unul față de celălalt și, în plus, s-a fliierat cu ezitări, cu întîrzieri.

De la Orașul Stalin, corespondenții noștri J. Jurăscu, G. Gruia și N. Dumitrescu ne-au comunicat că, în sala Tractorul, numeroși spectatori au asistat duminică după-amiază la primele meciuri de handbal de sală. Din păcate, cu excepția unui singur joc, partidele au fost lipsite de echilibru, fapt pentru care unele dintre ele s-au încheiat la scoruri cu adevărat astronomice.

Rezultatele tehnice înregistrate sînt următoarele: Energia Făgăraș — Recolta Hălchiu 39—13 (19—6); Dinamo Orașul Stalin — Progresul Orașul Stalin 49—15 (24—7) — în acest joc L. Stănescu (Dinamo) a înscris 19 goluri —; Flamura Roșie Orașul Stalin — Știința Orașul Stalin 12—11 (6—7). Ultimul meci a fost și cel mai echilibrat. Din păcate ambele echipe au abuzat de durități, iar arbitru Gh. Lungu nu a știut să reprime cu hotărîre jocul brutal.

În cealaltă serie (la Timișoara) activitatea nu a fost inaugurată, deoarece amenajările aduse sălii nu au putut fi terminate la timp. Aci jocurile vor începe duminică viitoare, cînd — după cum se știe — vor debuta și echipele feminine.

Finala campionatului de șah al R. P. R. „Cursa” Troianescu — Mititelu continuă...

Runda a IX-a a campionatului de șah al R.P.R. a programat, printre cele nouă partide, două de un interes deosebit. Era vorba de întîlnirile Bălănel — Mititelu și Halic — Ghișescu în care Bălănel și Halic dețineau un ascendent moral covîrșitor asupra adversarilor lor. Să explicăm: niciodată pînă acum Mititelu nu reușise să obțină mîcar o remiză la Bălănel, după cum Ghișescu a pierdut invariabil ori de cîte ori a stat (cu albe sau cu negrele) în fața lui Halic. Asemenea fenomene, care sînt mai mult de psihologie decît de sport, sînt foarte frecvente în șah. Insuși marele maestru Salo Flohr recunoaște că suferea un complex de inferioritate în fața lui Alehin. În vîștirea primă dată de campionul lumii în cadrul unui simultan, Flohr pierdea, chiar atunci cînd a ajuns candidat la titlul suprem, aproape la fiecare concurs partidele sale cu Alehin.

În runda de duminică seara Ghișescu n-a reușit să-și învingă teama de măiestria în finala lui Halic. El a ajuns într-un sfîrșit de partidă nefavorabil și a cedat într-o poziție atît de bizară încît un compozitor de studii care ar fi prezentat-o la un concurs risca să-și vadă respinsă lucrarea ca oglîndind o poziție nefiresc, ce nu se poate întîlni în jocul practic: Ghișescu avea trei pionj suprapuși pe coloana b (la b7, b6 și b5) iar Halic deținea trei pionj simetric plasați pe coloana g (la g5, g6 și g7).

Mititelu, în schimb, deși juca cu negrele (culoarea în care s-a arătat pînă acum mai slab) a reușit să obțină prima sa victorie la Bălănel exploatand cu multă precizie o greșeală gravă comisă de campionul țării încă în deschidere. (Deci: „complexele” de care suferea unii jucători pot fi învinse). Tinărul reprezentant al Științei Ti-

mișoara a jucat excelent în ultimele runde, reușind să acumuleze $4\frac{1}{2}$ puncte în cinci partide și să ajungă în rîndul fruntașilor clasamentului, să amenințe primul loc deținut acum de Dr. Troianescu.

Maestrul internațional Dr. O. Troianescu, depășind dificultățile unui start slab (1 punct în trei partide) a jucat în continuare la valoarea sa cea mai bună și, reușind cinci victorii și o remiză în următoarele întîlniri, a prelucrat conducerea detronîndu-l pe Urșeanu, care a slăbit ritmul în ultimele patru partide. În întîlnirea sa de duminică, Troianescu l-a învins cu autoritate pe Șula.

În formă bună se arată a fi juniorul Negrea, debutant în finala Campionatului de șah al R.P.R. Cele patru victorii obținute pînă acum au fost o binemeritată răsplătire pentru știința sa inventivă și agresivă. Totuși, se simte în jocul lui Negrea nesiguranță în domeniul deschiderii. Cunoștințele sale teoretice lasă încă de dorit. Elimînd această deficiență, Negrea se va putea afirma printre cei mai buni jucători de șah al țării.

Victoria în derbiul „codașilor”, Pitinic — Pall, i-a revenit celui din urmă, care i-a trecut lui Pitinic lanterna roșie a campionatului.

Foarte importantă pentru configurația primelor locuri ale clasamentului a fost partida Ciociltea — Urșeanu. Ultimul, după cîteva în-sucese, a încercat cu orice preț să cîștige pentru a se menține în cursa pentru titlu. El a sacrificat o calitate iar la întîrzieri pare să cîștige și un pion. Poziția continuă însă să fie foarte complicată, dar șansele lui Ciociltea nu se par ceva mai bune.

În poziție foarte complicată s-a întrerupt partida Radovici — Sza-

bo. Ambii amenință să transforme cîte un pion, astfel că lupta se anunță săi după întîrzieri aprigă și tăioasă. Rezultatul final al acestei întîlniri are mare importanță, deoarece atît Radovici cît și Szabo intră — în caz de victorie — în plutonul fruntaș, cu mari șanse de a lupta în continuare pentru primele locuri.

Iată rezultatele tehnice ale rundei a X-a desfășurate aseară: Troianescu-Negrea 1—0; Reicher-Mititelu 0—1; Ghișescu-Radovici 1—0; Drimer-Halic $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$; Samarian-Rădulescu $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$; Szabo-Ciociltea $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$; Urșeanu-Șula, Gavrilă-Pitinic și Pall-Bălănel întrerupte.

Clasamentul: 1. Troianescu $7\frac{1}{2}$ pct. 2. Mititelu 7 pct. 3. Urșeanu $5\frac{1}{2}$ pct. (2); 4. Ciociltea $5\frac{1}{2}$ pct. (1); 5—6 Ghișescu, Reicher $5\frac{1}{2}$ pct. 7—9 Rădulescu, Negrea, Halic 5 pct. etc.

Astăzi (ora 16) se joacă partidele întrerupte Miine este zi de odihnă

A APĂRUT

revista ilustrată de sport

STADION

Nr. 23

cu interesante foto-reportaje de la Olimpiada din Melbourne. ABONAȚII-VA DIN TIMP PENTRU 1957 LA REVISTA ILLUSTRATA DE SPORT „STADION”

SPORTUL POPULAR

Sportiv fruntaș și inovator

Am vizitat de curînd secția de matrișerie a fabricii Electromagnetics din Capitală. La mesele lor de lucru matrișerii, cu miini dibace, mestereau de zor. Printre aceștia, l-am găsit și pe ajutorul Dumitru Nicoară, care aplicat peste matrișă, mînua cu multă pricepere o pilă.

Nicoară, e un flăcău de 23 ani, bine legat, mereu vesel și binevoitor. Cu el se mîndrește toată secția pentru că, pe tabloul frun-tașilor în producție, în dreptul numelui său figurează o depășire de 170 la sută. El e cunoscut și ca inovator. Datorită lui, mașina de presat nu mai lucrează cu 2 prese, ci cu una singură și acest nou mod de lucru aduce economii importante în timp și bani. Nicoară este însă, și un pasionat

foetbalist și printre altele mi-a spus: „Joc fotbal cam de la 12 ani. Am fost căpitanul echipei de juniori, tot aici la Electromagnetics, iar acum... căpitan al echipei de seniori, una dintre cele mai bune din campionatul orașenesc.”

Despre interlocutorul nostru aflăm că dă dovadă de multă conștiinciozitate pe terenul de sport, constitînd un exemplu pentru colegii lui. Datorită activității și dragostei pentru sport, el a fost ales responsabil și responsabil al sportiv în secția sa. Paralel cu această activitate, el se ocupă intens de perfecționare a asambleării automate a capsulei microfoniche. Utentistul Dumitru Nicoară este un exemplu pentru ceilalți tineri din uzină, atît ca sportiv fruntaș, cît și ca inovator în producție.

E. Filip

Anul acesta campionatul de juniori al R.P.R. la rugbi a marcat o dată de edițiile precedente un progres evident, ilustrat în primul rând prin numărul mai mare de echipe participante, iar în al doilea rând de creșterea valorii acestor formații. Într-adevăr, în competiția care s-a terminat de curând, numărul echipelor participante direct în luptă pentru primul și al doilea titlu de campion a R.P.R. a fost mai mare decât cu un an în urmă. Și am văzut o serie de echipe, provinciale și Bucureștine, „necunoscute” până anul acesta, care s-au comportat excelent în fața unor adversari deosebit de puternici. Este vorba de echipele Locomotivă Timișoara, Energia M.T.D. București, etc. Ultima a intrat, de altfel, în finala campionatului, după ce eliminase în sferturile de finală echipa campionă pe 1955, Energia I.S.P. București. Juniorii Energiei M.T.D. s-au comportat foarte bine și în finală, întrecând în primul meci Locomotivă Grivița Roșie cu 6-3 (campiona R.P.R. pe anul 1956). În cel de al doilea meci, juniorii Energiei au cedat cu scorul de 9-3, pierzând astfel și titlul.

Echipele Locomotivă Grivița Roșie și Energie M.T.D. București au avut o comportare meritorie de-a lungul campionatului, reușind să-și însușească titlul datorită unui joc organizat precum și echilibrului care a existat între compartimentele main-ului și liniei de trei sferturi.

Alte două formații valoroase, care au dovedit în decursul competiției perspective frumose au fost Energia I.S.P. București și Locomotivă Timișoara. Prima a fost eliminată, așa cum aminteam în rândurile de mai sus, de Energia M.T.D. Cu toate acestea, valoarea juniorilor Energiei I.S.P. a fost confirmată de bunele rezultate obținute în prima fază a

Juniorii Locomotivei Grivița Roșie au avut anul acesta o comportare foarte bună, la 15-16 ianuarie, care a câștigat campionatul de juniori al R.P.R. la rugbi.

(Foto N. Niculescu)

Pe cînd clasificarea aviatorilor sportivi?

Două mari probleme au frîmîntat în ultima vreme lumea aviației noastre sportive: afilarea F.A.I. și clasificarea. După multe târîgînări din partea forului internațional, s-a dat anul trecut o justă rezolvare primei probleme, Aeroclubul central din R.P.R. fiind inclus pe lista membrilor.

În schimb introducerea clasificării are a împingea mult mai multe greutăți deși este o chestiune de ordin intern. Din această cauză, progresul aviației noastre sportive este foarte lent și chiar anevoios, iar succesele se lasă și ele destul de mult așteptate. Și pe bună dreptate, pentru că aviatorilor sportivi le lipsește cu desăvîrșire acel stimulent moral care este clasificarea. Pare ciudat ca în necolul aviației să avem numeroși maeștri ai sportului la oină și popice și să nu întîlnim în rîndul planoriștilor, parașutiștilor, aeromodeliștilor sau „motoriștilor” nici măcar un sportiv de categorie a treia. (Am folosit exemplul de mai sus fără a încerca să diminuiam importanța celor două discipline sportive ci numai pentru a demonstra că ni se par cele mai elocvente).

Evident, e vorba la mijloc de o intolerabilă stare de lucruri, care trebuie să ia sfîrșit. Cu atît mai mult cu cît o problemă atît de arzătoare a fost rezolvată cu suc-

campionatul (serii) cînd a intrat de două ori actuala echipă campionă. Formația rugbiștilor timișoreni a dovedit în turneul final că este o echipă cu multe calități și cu un dezvoltat spirit de luptă, dar a păcătuit de multe ori printr-un joc dezorganizat, fapt care i-a adus, de altfel, și eliminarea din competiție.

Întîlnirile din cadrul ultimei părți a campionatului au demonstrat că juniorii practică un rugbi modern. Astfel, de multe ori jocul prestat de ei l-a depășit în calitate pe cel al echipelor de categorie A și B.

Elementele de tehnică și tactică folosite în cursul desfășurării partidelor au atras din partea cunoscătorilor acestui sport aprecieri elogioase. Grămizile deschise, placajele, pasele, atacurile liniilor de trei sferturi, driblingurile colective, etc. au constituit procedee tehnice și tactice invidiate adeseori, chiar și de cele mai bune formații.

Jocul prestat de echipele de juniori ne dau posibilitatea să întrezărim și pe mai departe o creștere serioasă a calității rugbiului din țara noastră. Dar, pentru ca această să se poată înlăptui, cit mai curînd, forurile competente ar trebui să se ocupe cu și mai multă atenție de repartizarea unor antrenori valoroși, îndeosebi la echipele provinciale.

De asemenea, ar trebui ca acțiunea salutară, inițiată cu câțiva ani în urmă de comisia centrală de rugbi, de a se organiza în vacanțele de vară tabere care să cuprindă pe cei mai talentați juniori ai noștri, să fie continuată și în viitor.

În felul acesta, ne vom putea mîndri și de acum înainte cu un joc de calitate, care să consolideze prestigiul câștigat de rugbiștii noștri peste hotare.

ION OPRESCU

Nicolae Linca povestește cum a străbătut drumul greu spre medalia de aur...

De cînd Nicolae Linca a devenit campion olimpic, e foarte greu de găsit. Pînă acum îl întîlneam oricînd în camera nr. 7 din pavilionul lotului nostru olimpic sau în sala de antrenament, lată însă că acum, pentru a-l găsi pe campionul olimpic al categoriei semi-mijlocie trebuie să facem adevărate raiduri prin toate stadiioanele și sălile din Melbourne. De ce e Linca așa de greu de găsit? Pentru că el urmărește toate manifestările din cadrul Jocurilor Olimpice. Nu mai spun că are de răspuns la tot felul de invitații, recepții și la zecile de scrisori pe care le primește. Dar azi dimineață am reușit să-l „prind” și nu mi-a mai scăpat. L-am găsit în sala de lupte de la Exhibition Building unde urmărea înfierbîntat lupta dintre Ion Popescu și italianul Tripa. L-am „atacat” pe Linca cu întrebări „directe” și „laterale”, ca să mă exprim în termeni tehnici de box, și campionul nostru n-a mai putut face nici o „eschivă”!

— Povestește, Nicule, ceva din drumul tău spre medalia de aur. După o scurtă „reprimă de studiu”, Linca a început cu... începutul, adică cu primul meci.

— Pe adversarul meu din turul I, Hatch, l-am cunoscut pe ring și mi-a lăsat o impresie foarte bună. E un băiat musculos și bine făcut. Nu-l văzusem niciodată boxînd, de aceea l-am lăsat să atace în repriza I, bîneînțeles, avînd grijă să mă apăr.

În pauză, antrenorul Ion Popa m-a sfătuit să atac, mai ales cu stînga. L-am „băgat” stînga în corp, știînd că Hatch suportă greu lovitura. L-am văzut deodată pironit în ring și nu a mai venit la atac! În schimb, a început să mă înfînt în brațe. Ultima repriză am punctat continuu, sporindu-mi avantajul. Un incident neplăcut: o ușoară luxație a mîinii drepte mi-a provocat dureri.

Meciul al doilea pe care l-am văzut și eu, a fost mult mai greu, Nicule, nu e așa?

— Exact. Sudafricanul André mi-a făcut „viață grea” în prima repriză, cînd mi-a plasat mîna directă puternică, în special de dreapta. Spre sfîrșitul reprizei, cunoscîndu-i tactica, am lovit de două ori cu stînga și am terminat în avantaj.

În pauză, din colțul ringului, antrenorul Popa l-a sfătuit pe Linca să caute lupta corp la corp. André era mult mai avantajat la lupta de la distanță, fiind înalt și avînd alonje.

Linca a urmat sfatul și în lupta de aproape a acumulat mai multe puncte! Plasînd o lovitură la cap, boxerul nostru și-a luxat însă, mîna dreaptă. Deși a resimțit durerea, el a boxat foarte energic în continuare și a trimis cîteva lovituri de stînga în urma cărora André s-a resimțit foarte mult. Avantaj și victorie la puncte: N. Linca.

— După acest meci m-am simțit

cam obosit, continuă Linca, Febra meciului cu Gargano, una din celebritățile boxului european, începuse să mă cuprindă tot mai intens. Antrenorul Ion Popa mi-a fost în acest timp de un real folos. A stat tot timpul alături de mine și mi-a insuflat încredere. Cînd ai lîngă tine un asemenea antrenor, care te înconjoară cu dragoste de frate, care trăiește alături de tine tot meciul, te simți parcă mai liniștit...

De miercuri și pînă vîineri seara, antrenorul Ion Popa a studiat cu elevul său toate aspectele întîlnirii care avea să urmeze. Linca și Popa îl cunoșteau pe Gargano de la campionatele europene și îl socoteau un adversar periculos nu numai prin boxul său, dar și prin faptul că avea garda inversă la fel ca Linca. Ceea ce îl făcea însă pe reprezentantul nostru să nu se simtă la largul său era brațul pe care și-l luxase...

— Am stat ceasuri întregi cu maestrul Popa în sala de antrenament, spune Linca. El ținea garda ca și Gargano, iar eu studiam cum să lovesc și cum să mă apăr. Cuvîntul de ordine în acest meci a fost: să intru peste adversar și să nu-l las să-și impună tactica, ceea ce am și făcut. L-am obligat pe Gargano să intre în colțul ringului ca să nu se mai poată eschiva și am impus eu lupta de aproape.

Surprins de vitalitatea lui Linca, Gargano nu a reușit să realizeze mai nimic în primele trei minute de luptă. De altfel, el s-a resimțit de lbviterie date de Linca și antrenorul Popa a sesizat acest lucru. După pauză, Linca a continuat cu upercuturile de dreapta, care l-au pus în vădită dificultate pe campionul european. În ciuda faptului că Gargano s-a deplasat continuu, încercînd să „contreze”

Linca nu și-a slăbit nici un moment adversarul și l-a lovit insistenț de aproape! „Pistonîndu-l” apoi cu directa de stînga, Linca a utilizat dreptul de a boxa a doua zi în finală. Ziarele comentau pe larg înfrîngerea marelui tehnician Gargano, subliniînd excepționalele calități ale lui Linca. A urmat apoi finala. Linca a avut mîna dreaptă atît de umflată, încît abia și-a pus mînușa. Adversarul său, Irlandezul Tiedt, era unul dintre cei mai buni oameni ai turneului de box din cadrul J.O. Iată și seara finalelor... Lui Linca i se făcuse o injecție cu novocaină în mîna dreaptă pentru a putea boxa. Dobrescu îl bate clar pe Spinks, dar jurii îl fură victoria.

— „Nedreptatea care s-a făcut lui Mircea m-a îndirjit, povestește Linca. Doctorul Traian Dumitrescu, care s-a ocupat de băieții noștri, îi spunea în cabină lui Linca: z— Nicule, vezi cum te bați. Aici se pare că anumitor boxeri nu li se acordă decizia decît dacă au mare avantaj la puncte în toate reprizele.

— Mă bat, tovarășe doctor, pînă la ultimul dram de energie. Ce-or

să zică cei de acasă dacă nu ne întoarcem cu nicio medalie de aur la box?

Și Linca a urcat pe ring plin de hotărîre, plin de dorința de a face să urce steagul țării pe cel mai înalt catarg!

Prima repriză: Linca atacă de la început și pistonează cu lovituri „tari”. Tiedt eschivează și răspunde cu upercuturi de stînga. Tiedt atacă mereu, Linca îl „așteaptă” calm și nu rămîne dator. Avantaj, Linca. În repriza 2-a, irlandezul e foarte activ. El reușește să plaseze cîteva lovituri de stînga, care îl „scutură” serios pe reprezentantul nostru. Linca răspunde, trimite croșete la cap și sfîrșitul reprizei îi aparține. Ultima repriză se desfășoară într-un ritm infernal. Ambii luptă cu însușire ceea ce face ca meciul să devină confuz. Cu o supiemă sforțare, Linca intră în lupta de aproape, lovește cu ambele brațe foarte puternic, adăunează puncte și termină repriza într-un net avantaj.

— A fost cel mai greu adversar pe care l-am înfîlțit, mărturisea N. Linca mai tirziu. Cred că dacă aveam „dreapta” sănătoasă îl învingeam mai ușor. Oricum sînt foarte fericit! Stau și mă gîndesc că sînt campion olimpic și parcă nu-mi vine să cred că mi-am înfîlțit un vis atît de îndrăzneț. Și, ceea ce mă bucură în plus e faptul că toți patru boxerii au evoluat cu succes. Ne putem întoarce la București cu fruntea sus... Ne-am făcut datoria!

Melbourne, 8 decembrie 1956.

RADU URZICEANU

Clasamentele reflectă realitatea...

În sport, menirea clasamentelor este clară și îndeosebi cunoscută. Ele stabilesc ierarhia, traduc în limbajul laconic dar convingător al cifrelor raportul de forță de pe stadion.

A intrat în tradiție ca la sfîrșitul fiecărei ediții a J.O. să fie alcătuit un clasament — neoficial ce-l drept — dar grăitor în privința evoluției națiunilor la marea întrecere. Ca sistem de clasament se consacraseră acela care oferea 7 puncte pentru primul loc, 5 p. pentru locul secund și 4, 3, 2, 1 p. în continuare.

Cînd după terminarea J.O. de la Helsinki au fost adunate punctele acumulate de fiecare echipă, pe primul loc au apărut la egalitate reprezentativele S.U.A. și U.R.S.S. Faptul că la debutul lor olimpic sportivii sovietici se arătaseră egali „zeilor” americani, a supărat mulți minutorii de coarde din apus și aceștia, pe loc, au purces la recalculare, acordînd 10 puncte primului loc, numai și numai să-i scoată pe americani învingători. Poate că dacă societățile nu le ieșeau ei ar fi acordat 15, 20 sau chiar mai multe puncte medaliei de aur.

Patru ani mai tirziu, la Melbourne, clasamentul olimpic neoficial preocupă din nou gazetarii. Rezultatul final este însă de data aceasta și mai dezagreabil acelor care se ploconesc în fața sportului din S.U.A. Reprezentativa S.U.A. a acumulat doar 497 pct. față de cele 682 puncte ale sportivilor sovietici. Mașina de calcul a intrat din nou în funcțiune aplicîndu-se sistemul american. Stupoare! Acordîndu-se 10 puncte primului loc, diferența dintre U.R.S.S. și S.U.A. crește de la 125,5 puncte în favoarea U.R.S.S. la 140,5 puncte, consemnînd o victorie și mai zdrobitoare a sportului sovietic. De altfel, orice sistem de clasament, pe puncte, medalii, etc. situează echipa U.R.S.S. pe primul loc.

Nimic de făcut. Clasamentele reflectă realitatea...

V. CH.

Presa de peste hotare despre succesul Olimpiadei

(urmare din pag. 1)

ediții a Jocurilor Olimpice. În comentarii se subliniază că echipa U.R.S.S. a ocupat locul întîi, întrecînd cu o diferență considerabilă echipa S.U.A. Această diferență de puncte între echipele U.R.S.S. și S.U.A. — scrie ziarul „Morgen Tidningen” — ar fi și mai mare dacă s-ar adăuga rezultatele Jocurilor Olimpice de la Cortina d'Ampezzo. „S.U.A. a pierdut rolul de națiune olimpică fruntașă. Rușii au reușit victoria asupra celei

mai puternice echipe olimpice din istoria Americii” — scrie „Stockholm Tidningen”.

Printre cele mai semnificative fapte ale Jocurilor Olimpice de la Melbourne, ziarul „Swenska Dagbladet” semnaleză victoria echipei U.R.S.S. în clasamentul neoficial pe puncte, precum și strălucitul succes al gimnastilor Larissa Latinina și Viktor Ciukarin care au adus țării lor 7 medalii de aur, două de argint și două de bronz.

Decarația de la Moscova, expresie a unei trainice prietenii

Uniunea Sovietică — prieten de nădejde

Conținutul Declarației semnate la Moscova la sfârșitul tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.P. Romine a scos încă odată în evidență prietenia frățească ce s-a statornicit și se dezvoltă între aceste două țări. Fiecare rind din Declarație reflectă puternic ideile egalității în drepturi, avantajelor reciproce, așa cum este cu puțință numai între state socialiste, între popoare care au un fel comun.

Ca urmare a sprijinului permanent și multilateral pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, în țara noastră au fost înființate multe întreprinderi noi, iar altele s-au dezvoltat într-o mare măsură. În perioada ce urmează, industria noastră metalurgică va înregistra un nou avânt, datorită sprijinului pe care s-a oferit să ni-l acorde statul sovietic, prin livrarea unor cantități suplimentare de minereu de fier, coals metalurgic, laminate și alte mărfuri, așa cum prevede Declarația semnată la Moscova.

Fără îndoială, dezvoltarea economică noastră națională va contribui la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al poporului nostru. De aceea, oamenii muncii din țara noastră își manifestă sincera recunoștință față de marele stat sovietic, prieten de nădejde al patriei noastre.

SAVU CEAUȘESCU
președintele asociației sportive
Energia

AJUTOR FRĂȚESC

Am citit cu deosebit interes Declarația comună din 3 decembrie semnată la Moscova pe marginea tratativelor încheiate între delegațiile guvernamentale romine și sovietice.

Cuprinsul acestei declarații reflectă în modul cel mai expresiv prietenia de nezdrunčinut între popoarele U.R.S.S. și poporul român ca și spiritul de colaborare și ajutor frățesc manifestat în atâtea rânduri cu o consecvență desăvârșită.

Istorică Declarație de la Moscova subliniază în același timp deplina comunitate de vederi dintre U.R.S.S. și R.P.R. în problemele vieții politice internaționale, ca și dorința îndestructibilă de a dezvolta continuu relațiile economice dintre țările noastre.

Cu multă bucurie am studiat acea parte a Declarației care se referă la împrumutul de cereale pe care guvernul sovietic ni l-a acordat ca urmare a recolteii slabe din acest an. Condițiile acestui împrumut, prin restituirea lui în termen de trei ani începând din 1959 ca și posibilitatea de a-l restitui numai în grâne și prin livrări de alte materiale, reprezintă fără îndoială un avantaj considerabil. Poporul român este mândru că are astfel de vecini de nădejde care în momentele de dificultate se arată săritori la nevoie. Oamenii muncii din țara noastră salută Declarația de la Moscova ca pe o dovadă a prieteniei tot mai trainice cu Uniunea Sovietică, pe calea construirii unei viști cât mai bune și pentru apărarea păcii între popoare.

IOSIF BARTHA
căpitanul echipei de fotbal
Progresul Oradea

UN TURNEU INTERORAȘE BUCUREȘTI-BELGRAD-SOFIA-ATENA, LA FOTBAL ?

În ultimul timp — datorită relațiilor create fotbalului nostru — s-au deschis perspective din cele mai frumoase pe plan internațional. Participarea delegațiilor romine la diferite ședințe ale forurilor internaționale de fotbal (F.I.F.A. și U.E.F.A.), participarea la „Cupa campionilor europeni”, contactele stabilite cu prilejul turneele întreprinse în țara noastră de diferite echipe străine sau de echipele noastre peste hotare — au înlesnit discutarea și chiar perfectarea pentru fotbaliștii noștri a unor noi și interesante partide internaționale.

Pentru activitatea noastră fotbalistică lărgirea programului internațional constituie un deosebit stimulente și, în primul rând, un bun prilej de îmbogățire a cunoștințelor fotbaliștilor.

Calendarul internațional pe anii următori cuprinde noi întâlniri interțării (Belgia, Anglia-tineret și juniori, Irlanda-tineret, Grecia, lu-

goslavia etc.) și intercluburi existând perspective să fie lărgit.

Recentele convorbiri avute cu d. A. Vghenopoulos — reprezentantul federației grecești — au mărit numărul jocurilor internaționale din 1957: trei partide în Grecia (probabil la 3, 6 și 9 ianuarie la Atena și un alt oraș care urmează să fie anunțat odată cu confirmarea datelor de către federația greacă) ale unei echipe rominești care va juca sub numele de selecționata orașului București; apoi un turneu al selecționatei orașului Atena în România, în luna august. Și desigur că aceste turnee vor constitui numai începutul unor relații menite să se intensifice.

Dar, convorbirile cu reprezentantul grec au abordat și un proiect aparținând federației elene de fotbal, cu care forul nostru de specialitate s-a declarat în principiu de acord. Dl. Vghenopoulos a propus organizarea anuală a unei

competiții interorașe cu participarea capitalelor țărilor balcanice, competiție care să se desfășoare sub formă de turneu în fiecare an într-una din capitale: Belgrad, București, Atena, etc. Pentru realizarea acestui proiect, forul grec va lua contact și cu celelalte federații, urmînd ca în preajma unei din întîlnirile echipei Greciei să se țină chiar o consfătuire a reprezentanților forurilor interesate.

Organizarea unui astfel de turneu ar reprezenta un eveniment sportiv de mare interes, poate chiar de valoarea Jocurilor Balcanice de atletism. Să nu uităm că în capitalele țărilor balcanice activează majoritatea titularilor echipelor naționale ale Iugoslaviei (Steaua roșie și Partizan Belgrad), Bulgariei (T.D.N.A., Dinamo Sofia), Greciei (Panathinaikos Atena).

DINAMO-TDNA SOFIA LA 30 DECEMBRIE!..

O comunicare primită de Dinamo București de la Sofia anunță că echipa T.D.N.A. nu poate juca la București în cadrul Cupei campionilor europeni înainte de 30 decembrie, deoarece lotul fotbaliștilor bulgari, care a participat la turneul olimpic de la Melbourne va reveni în Bulgaria abia la 20 decembrie. În asemenea condițiuni, meciul retur Dinamo București — T.D.N.A. Sofia nu poate avea loc la 23, ci duminică 30 decembrie. Bulgarilor anunță să echipa lor va sosi la București la 28 decembrie.

Campionate cicliste mondiale pentru femei?

Conducătorii ciclismului din Anglia au cerut Uniunii Cicliste Internaționale să organizeze campionate mondiale, pentru femei. Propunerea este mai veche dar, de fiecare dată, ea nu a găsit eoul convenit la forul suprem de ciclism: U.C.I.

Intrucît Uniunea Ciclistă Internațională (U.C.I.) a refuzat să organizeze campionate mondiale pentru femei, federația britanică de ciclism feminin va organiza, cu începere din 1957, propriile ei campionate mondiale. După cum relatează ziarul belgian „Les Sports”, se vor acorda trei titluri mondiale. Este vorba de două titluri mondiale în cursele pe velodrom (viteză și urmărirea individuală) și unul pentru cursa de fond (80 km.).

Încă de pe acum, federația britanică a anunțat că a primit sprijinul material necesar organizării acestor campionate, precum și adeziunea de participare a federațiilor

de ciclism feminin din numeroase țări ale lumii.

Astfel, primele campionate mondiale feminine vor avea loc în Anglia și, în afară de țările vecine: Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și altele, este așteptată participarea ciclistelor sovietice, americane și japoneze.

Așa cel puțin subliniază corespondențul din Londra al ziarului sus amintit. Rămîne, însă, de văzut cum va primi sau, mai bine zis, cum va reacționa U.C.I. în fața acestei inițiative.

AZI LA CLUJ VOR FI DESEMNAȚI CAMPIONII ȚĂRI LA LUPTA LIBERĂ

CLUJ 10 (prin televiziune de la transmisul nostru). Sîmbătă au început în sala „Janos Herbak” din Cluj finalele campionatelor individuale pentru seniori la lupte libere. Din cei calificați pentru finale au absentat aproape o treime, fapt care desigur a fost resimțit. Vina pentru aceste absențe o poartă deopotrivă colectivele sportive și comisiile regionale, care nu au luat măsuri pentru mobilizarea concurenților. O altă cauză este desigur renunțarea unor care vor să concureze la „clasice”, întreceri care încep miercuri la București.

Organizarea, asupra căreia vom mai reveni, a fost necorespunzătoare. Pozitiv este faptul că marea majoritate a luptătorilor au aplicat acțiuni specifice luptelor libere. Tineretul s-a impus și aici. Întrebuințînd „figuri” noi la un campionat de seniori. Printre aceștia s-au remarcat Török, Hahazi (Tg. Mureș), Bola (Buc.) și

Brăileanu (Tulcea). Sistemul de desfășurare deși are multe lipsuri, este totuși cel mai indicat, deoarece clasamentul se bazează pe valoarea și forma concurenților.

Înainte ultimului tur care se desfășoară azi se pot face pronosticuri în ce privește primii clasificați la fiecare categorie: 52 kg. — Ruzsi (Din. Buc.) Bola (Știința Buc.); 57 kg. Ferdinand (Energia Cluj) Ghincea (Energia Or. Stalin); 62 kg. Popescu (Din. Buc.) Zenta (Voința Tg. M.), 67 kg. Pinte (Voința Tg. M.), Horvath (Voința Buc.), Bătrinu (Energia Or. Stalin), 73 kg. Hari (Energia Or. Stalin), Aberman (C.C.A.), 79 kg. Popovici (Din. Buc.), Mureșan (Energia Or. Stalin), Ilie Gheorghiu (Energia Buc.), 87 kg. Bola (Voința Tg. M.), Tarbă (C.C.A.), cat grea: Marton (Fl. roșie Cluj) și Constantinescu (Progresul Buc.).

ION SEINESCU

FOTBALUL PESTE HOTARE

CEHOSLOVACIA ARE CELE MAI PUȚINE PUNCTE PIERDUTE

Întîlnirea dintre reprezentativele Italiei și Austriei s-a desfășurat în cadrul „Cupei Europei dr. Josef Gero”. Ea a fost ultima din acest an, în cadrul acestei competiții. Iată clasamentul la zi:

1. R.P. Ungară	8 5 2 1 25:15 12
2. R. Cehoslovacă	5 4 0 1 16: 9 8
3. Austria	7 2 2 3 12:17 6
4. R.P.F. Iugoslavă	7 1 3 2 10:10 5
5. Italia	4 1 1 2 3: 8 3
6. Elveția	5 0 2 3 8:15 2

După cum se vede în clasamentul de mai sus, deși reprezentativa Ungariei este pe primul loc, cea mai bună situație o are naționala Cehoslovaciei, care n-a pierdut decît 2 puncte, față de cele 4 ale liderului. Fotbaliștii maghiari mai au de susținut două partide, ambele foarte dificile: cu Elveția și Italia, la Budapesta și respectiv la Roma. Cehoslovacii mai au de jucat două partide cu Italia, cu Elveția la Praga, cu Austria la Viena și Iugoslavia la Praga.

ST. ETIENNE CONDUCE DAR...

...numai cu 2 puncte. Acum patru etape, St. Etienne avea un avans de 6 puncte în campionatul Franței. În primele 10 etape, liderul n-a pierdut nici un punct și se părea că țînă formație în care doar Meikiouff este cel mai cunoscut jucător „merge” cu pași siguri spre cucerirea titlului. Iată însă că pronosticurile sînt acum pe punctul de a fi răsturnate. St. Etienne, după ce a fost întrecută duminică trecut de ultima clasată, Rennes, a pierdut și în etapa a 14-a, de data aceasta pe teren propriu, în fața echipei Monaco. „Lipsa de rutină, de calm și de pregătire fizică” — spunea un comentator al posturilor franceze de radio — începe să-și spună cuvîntul. În lupta pentru primul loc au intrat acum Lens și Reims.

Iată clasamentul primelor echipe:

St. Etienne	14 10 2 2 47:19 22
Lens	14 5 2 3 25:18 20
Reims	14 8 3 3 35:20 19
Marseille	14 6 4 4 28:26 16

MANCHESTER UNITED SE DISTANTEAZĂ...

...în campionatul englez. Câmpionatul de anul trecut continuă să conducă

22.000 STERLINE IN PERICOLO

Revista italiană „Il Calcio Illustrato” publică această fotografie: „22.000 lire sterline sînt în pericol” se poate citi în titlul explicației. Cu această sumă fabuloasă (un adevarat record) a fost cumpărat de către clubul Chelsea, portarul naționalei engleze R. Matthews. Debutul său a fost însă nefericit. În primul meci, Matthews a fost grav accidentat și Luton Town a câștigat cu 4-1 meciul cu Chelsea. De 4 etape, Matthews nu s-a restabilit încă. (În clișeu, Matthews prăbușit pe gazon la câteva clipe după accident).

În clasament, mărindu-și avansul după etapa de sîmbătă de la 3 la 4 puncte; situația în clasament a frun-

taselor:

1. Manchester United	20 14 4 2 39:23 31
2. Tottenham Hotspur	20 12 4 4 53:30 24
3. Leeds United	21 10 5 5 45:27 26
4. Blackpool	20 10 5 5 49:35 26
5. Burnley	21 8 7 6 29:25 23
6. Birmingham	20 9 5 6 36:30 23
7. Preston	21 9 5 7 45:30 23
8. Arsenal	21 10 3 8 44:48 23
9. Wolverhampton Wanderers	20 10 3 7 35:37 23
10. Bromwich Albion	20 7 8 5 29:26 22

DE PRETUTINDENI

● După întîlnirea oficială de fotbal A. C. Biliso-Hovved, echipa maghiară de fotbal a mai susținut în Spania 3 întîlniri amicale. În meciul

cu reprezentativa Madridului, fotbaliștii maghiari au terminat la egalitate: 5-5, au învins F.C. Barcelona cu 4-3 și au pierdut cu 2-6 în fața reprezentativei Andaluziei.

● Întîlnirea decisivă în cadrul acestei competiții între echipele Real Madrid și Rapid Viena va avea loc la 13 decembrie la Madrid.

● Duminică a luat sfîrșit turul campionatului de fotbal al Austriei. Pe primul loc se află echipa Wiena care a acumulat 24 puncte. Ea este urmată de Austria cu 23 p., Wacker 22 p., Rapid, Semmering etc.

● Duminică s-a desfășurat la Novi Sad întîlnirea amicală între echipele Vojvodina și Partizan Belgrad. Meciul s-a terminat la egalitate: 1-1.

● Reprezentativa orașului Rijeka a întîlnit echipa italiană Padova. Meciul a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 3-3.